

ידיעות הכפר הירוק

עיתון בית הספר | מנכ"ל הכפר: ד"ר קובי נוזה | מנחת בית הספר: עליזה בשור | מורה מלווה: ורדה קרין | עורכות: עדן סינדרובסקי, שיר גולדובסקי, אווה לנצמן | עורכת אחראית: תאיר שכנר-רובמן | יוצא לאור בחסות "ידיעותיכון" | יוני 2012 | תמונת שער: ב

ההצגה כולה שלהם

מגמת התיאטרון של הכפר הירוק עולה על הבמה בפעם הראשונה <<< עמ' 7

עוד בגיליון החדש של ידיעות הכפר הירוק

5 מדברים

עושים שלום
על השאלות הקשות שעלו בשבוע דו"קיום

6 אוכלים

מסעדת גורמה
על המהפכה שעבר השנה חדר האוכל

20 מצלמים

חיים בסרט
על השנה העמוסה של תלמידי מגמת קולנוע

ברק בכפר

נשיא בית המשפט העליון לשעבר הגיע לביקור וענה על שאלותינו <<< עמ' 4

כל מה שקורה בכפר

שלום, אני עוזבת

מאז "ידיעות הכפר הירוק" האחרון הורחבו מעגלי העשייה. סביב נושא המנהיגות והסביבה התרחשו אירועים שכבתיים וכיתתיים, פרויקטים רבים של תלמידים (כגון פרויקט מנהיגות), ובסך הכל הרבה מאוד עשייה איכותית. השנה הושם הרגש על הרחבת החיבור לקהילה ברגש דו-קיום, ותוכלו לראות זאת על דפי העיתון שבידיכם. בימים אלה - בין בחינות מתכונת לבחינות בגרות, בין ערבי שורשים לערבי מגמות - מסתיימת לה שנת הלימודים תשע"ב, וגם אני מהלכת בבית הספר ובכפר ונפרדת בליבי מכל אדם, מקום ואירוע. ישיבות, תחרות שירים וסיפורים, חידון תנ"ך... כסיום

השנה הזו אסיים 13 שנות ניהול בבית הספר ואסיים את תפקידי. אהבתי, נהניתי וצמחתי תוך כדי מילוי התפקיד המחייב והמורכב הזה, שחייב קשר הרוק עם כל המגורים וכל האנשים. רציתי להודות לכל האנשים שרוקמים את הכפר המיוחד הזה - אנשי הסגל, חבריי להנהלה, מורים, הורים ותלמידים, על שותפות אמיתי תית בדרך החינוכית. אני מאחלת למנהלת הבאה, דייוו בראילן, הצלחה, עניין והנאה. חופשת קיץ מהנה לכולם ולהתראות, עליזה בשור, מנהלת בית הספר

שיחקנו אותה

לא פשוט לארגן אירוע לשיכבה שלמה בפחות מחודש <<< אבל ח'/6 ומנהיגות השיכבה שיחקו אותה בענק עם הפיניג חנוכה

תלמידי ח'/6 בונים חנוכיית

לצערנו, הזמן ממשיך לעבור ותכף הכל נגמא. הזמן דוחק אך הכיף דוחק כפליים ובאמצע צריך להגיע לפשרה. אז ויתרנו על משימת הגמא, אז מה? אז בסוף לא אמרנו זכי, נזכר, נו אז? כולם נהנו? כן. כולם שמחו? ודאי. כולם אכלו סופגניות ומטבעות שוקולד? כן, וכן. אין בכלל על מה להתלונן. שיחת הערכה קרבה ובאה וכולנו נאספים על הספסלים: "היה נהדר", נעמי אומרת, "כל דבר עד הפרט האחרון, רוב רובה של השיכבה השיחה ואלה שבנינו הפסידו". ואז כולם הלכו. אחרי שיחת ההערכה ואחרי יום יומיון על הניקוד (כי באמת אין טעם) הגיע החלק הקשה אך החשוב ביותר: ל-ס-ד-ר. בואו רק נגיד, שכיף זה לא היה. כי מי נהנה לשוב שולחנות, ספסלים וכסאות מהמגרש ועד התיכון? אין לכם תשובה? רמז: שתי מילים, מתחיל ב-א', נגמר ב-ד'.

עם כדורי טניס, ממסיבות חישוק בסחרחרות ועד פלונטר וטרווייה. הכל כמובן עם ביורית, שירי חנוכה ואווירה שלא היתה מביישת את האומץ. ההפנינג מתחיל: אנחנו מכריזים במגפון, והתחנות מתחילות לפעול בכל הכוח. ילדים נלהבים לעשות כל מה שצריך וכמה שיותר מהר בכדי לצבור כמה שיותר נקודות, כי הרי זו תחרות. במוך שהתחנות עוברות מתנגנת לה מוזיקת שירי חנוכה. על המגפון והבידורית: אלון ואני, ח'/6. על התחנות: כיתה ח'/6 וילדים ממועצת השיכבה - ניקול חייפץ, ח'/1, אורי פורת, ח'/2, שיר לבובסקי, ח'/3, מאיה וולף, אביגיל ארה, ח'/4, אביגיל בבורי, ים ביאטקובסקי, ח'/5, אביב אלקניד, עופר ארוא, ח'/7, ליאור מס, רוני מוצניק, ח'/8, ומעל הכל: נעמי אלישיב, המחנכת שלנו.

עובר לו הזמן, עוברות הקבוצות מתחנה לתחנה ואני הולך בין התחנות. הכל מתפקד מצויין. הילדים שמחים, צוחקים, ומעל הכל - נהנים מהפעילות. זה אולי המקום לציין שרק מעט מאוד ילדים לא השתתפו בפעילות - "הישג שאכן ראוי לה: תייחס אליו", אומרים לנו שוב ושוב, "זה מצביע על איכות הפעילות".

עדיין לא? תשובה: אף אחד (למה ציפיתם?). אבל עם עזרה הכל אפשרי. השולחנות? על הרכב. הספסלי קצת כבד, אבל נחיה. גורי נידע על הדשא? יש שקים וירידים, אחר פלוס אחד. את הריבה נשטוף, את הלכלוך נאטוף, לעבודה את כולם נגרוף וזהו, זה הסוף.

עובר לו הזמן, עוברות הקבוצות מתחנה לתחנה ואני הולך בין התחנות. הכל מתפקד מצויין. הילדים שמחים, צוחקים, ומעל הכל - נהנים מהפעילות. זה אולי המקום לציין שרק מעט מאוד ילדים לא השתתפו בפעילות - "הישג שאכן ראוי לה: תייחס אליו", אומרים לנו שוב ושוב, "זה מצביע על איכות הפעילות".

יאב שקד, ח'/6 מערכת

אלופת התנ"ך: ח'/7

זוכי החידון השיכבתי הוכתרו בתום דו-קרב צמוד עם ח'/4 <<< אבל מה זה משנה, העיקר שכולם אוהבים תנ"ך

יפה לוי ונתנת הוראות למנחים ולשופטים

איך מעוררים מורים להתעניין בסיפורי התנ"ך וכמה עשומד מאי הוריהם? כמו בכל שנה, גם השנה התקיים חידון תנ"ך בשיכבה ח'. בחידון כמה שלבים: בהתחלה נעריך מבחן מיון לכל התלמידים בשיכבה על חומר שניתן מראש. שלושת הילדים עם הציון הגבוה ביותר בכל כיתה ייצגו אותה בחידון. לכל אחד מן השלושה נבחר מחליף, במקרה שמי מהם לא יוכל להשתתף. כשבוץ לאחר מכן התקיימה התחרות עצמה. בכניסה לאולם הגרדל היה אפשר לראות את השופטים, כשם מעט מתווכים, ואת תחילת המצגת של החידון.

יאב שקד, ח'/6 מערכת

כל מה שקורה בכפר

שמח וקצת עצוב

חנוכיית יצירתיות, תחרות סופגניות, מופע כתובות אש, שירים ומה לא היה לנו בחנוכה

מאת שיר גולדובסקי, י"ב/6 | ידיעות הכפר הירוק

משפחת הכפר הירוק הגנה את חג החנוכה במיטב המסורת ב-19 בדצמבר. מדי שנה הקבוצות בפנימייה עוברות על יצירת חנוכייה קבוצתית, ומתקיימת תחרות בין החנוכייות השונות. התוצרים השנה היו מדהימים ומרהיבים: תלמידי י"ב יצרו חנר כייב ברגש על העזיבה הקרובה ועל התהליך וההתפתחות שעשו פה בשש השנים האחרונות בכפר ועל המשאלות שלהם לעתיד. חברות הומר שרה מומורי חנוכה מסורתיים וקיימה טקס הרלקת גרות חנוכה. אחר כך המשכנו לפעילות בקבוצות - היתה הרגשה של חג ושמחה, אך יחד עם זאת הרגשתי מר עקה קטנה, מכיוון שידעתי, כמו כולם, שזה חג החנוכה האחרון שלנו ביחד בכפר. אחרי כל ההפגניות שאכלנו, המשכנו לפעילות של השישישים, שעברו קשה והכינו מופע מרהיב של כתובות אש ואורות בשטח האורווה. בבית הספר כל השכבות קיימו פעילויות חנוכה מרובות - מתחרויות של אכילת סופגניות ועד שירי חגג בביצוע תלמידי הכפר. במהלך היום חילקה השיכבה הנוגרת סופגניות ומטבעות שוקולד לשכבות הצעירות, תוך כדי ברכות רבות ואיחולים לחג. היה כיף.

מצאנו את האור

לכבוד חנוכה ביקרנו במעון "אור" שבנתניה, המיועד לבעלי פיגור קל עד קשה. בלי שום ספק כולם נהנו מהביקור, הם ואנחנו. כבר כשהגענו חיבקנו את כולם כאילו אנחנו מכירים כבר שנים... אחרי קבלת הפנים וההכרות הראשונית הפעלנו מוזיקה, רקדנו, שרנו וצחקנו איתם. לאחר מכן התחלנו בהכנת חנוכייות, שמר מנו על ידי כסף שנתת במכירה מוקדמת שערכנו בבית הספר. לצורך הפעילות היצירתית קנינו קישורי טיפ, צבעים וקרשים קטנים ודקים. על הקרשים השרנו את הקישורים, את הקנים בצבעו וכאשר סיימנו הנחנו את החנוכיית המוכנות לייבוש בחוץ. העבודה על החנוכיית היתה בקבוצות - כמה מילדי הכיתה ישבו בשולחן עם כמה מחנכי המעון ועזרו להם בהכנה. בנוסף, כתבנו ברכות ושוחחנו עם החניכים תוך כדי עבודה. לקראת סיום, כל אחד אמר מה הרגיש במהלך הביקור. התגובות העלו חיוכים וכוונתם לם יצאו מסופקים. הביקור תרם לנו, כי הבנו מיהם ועכשיו אנחנו רוצים לבקר אותם שוב. שקד גילעד, ט'/9

עוד פרידות

מנהיגים קדימה

י"ב/4, ביתת הרגל של מפלול מנהיגות, עשתה היסטוריה וסיימה את מפלול המנהיגות בפעם הראשונה! גורית שלם, מחנכת הכיתה המלווה אותם כבר שלוש שנים, מתלהבת מתלמידיה: "בעיניי אתם מדהימים, כל אחת ואחד בגוון המיוחד שלה ושלו, פעילים ויוזמים ועסוקים בעשייה וביצירה ובמליצה, אך לא שוכחים לאהוב, לפרגן ולהיות ביחד ככיתה נפלאה. "בטיול השנתי היה נהדר לבלות איתכם ועם כל השיכבה הצוות שאין כמותם. זהו דור העתיד שלנו שנותן כוח ותקווה!".

זה שיר פרידה

את הכתבה הזאת אני כותבת באופן לא רשמי. זאת גם הפעם האחרונה שאני כותבת לעיתון הכפר. קוראים לי שיר, ואני לומדת בכפר מכיתה ט'. את זמני כאן ביליתי כתלמידת פנימייה, כך שכפר מהווה בשבילי בית זה ארבע שנים. כשהשעתי היו לי חששות, לא ידעתי למה לצפות, איך מתנהלים החיים בפנימייה ואיך זה מרגיש לבוא למקום חדש מבלי להכיר אף אחד. ובארבע השנים שאני כאן למדתי על אחריות, שיתוף פעולה, עצמאות ועזרה ואהבה לאחר - בין אם זה אדם, חיה או צמח. מאוד מסקרן אותי לחשוב מה הולך להיות בעתיד, מחוץ לחיים בכפר, אבל אני סבורה שכמו רבים אחרים, קיבלתי כאן כלים שיעזרו לי. אני רוצה לומר תודה לכל האנשים בכפר ולכפר עצמו, שהוא באמת בית לכולם, ובית בשבילי. מחזור נ"ז עלו והצליחו! אנחנו תותחים!

שיר גולדובסקי, י"ב/6

נשיא בית המשפט העליון לשעבר בביקור אצלנו:

"כשאתה עוטה את גלימת השופט אתה לא נעשה חכם יותר"

"אבל אתה מטיל על עצמך מגבלות רבות" << פרופ' אהרון ברק, נשיא בית המשפט העליון לשעבר, התארח בכפר וענה על שאלות

פרופסור ברק והנדה

מאת נעמה רוטם ט' 6/

| ידיעות הכפר הירוק

התרגשות גדולה אחזה בכפר עם ביקורו של פרופסור אהרון ברק, נשיא בית המשפט העליון לשעבר.

את דבריו, אותם נשא באודיטוריום הגדול מול תלמידי כיתת ט' ותלמידי י"ב/1, פתח פרופסור ברק בסיפור האישי בניצול שואה. הוא חווה את עולם הישרדותו השפיע עליו וגרמה לו להאמין ולהכיר בחשיבות המדינה היהודית. פרופסור ברק אמר שהוא מאמין בחשיבותה של המדינה היהודית לאו דווקא מתוך אמונה באלוהים, אלא כמורשת, וכמדינה דמוקרטית, שהעריך החשוב בה ביותר הוא זכויות האדם.

לדבריו, המדינה היהודית היא צורת שלטון מורכבת שצריך לשמור על איוון עדין בין שלטון הרוב לבין זכויות אדם. תפקידי הר"ש שלטון הרוב והחוק וגם על זכויות האדם, ולפעול במידתית, כלומר לחשוב לפני כל פעולה על התועלת והנוקש שיגרמו לערכים אלו. בתום ההרצאה המעניינת והחשובה הגיע הזמן לשאלות.

פרופסור ברק, מה דעתך בעניין הפרדה בין דת למדינה?
"לדמוקרטיה שונות יש תפיסות שונות לגבי הפרדה בין דת למדינה. בארצות הברית וצרפת למשל, יש ממש חומה בין דת למדינה. לעומת זאת, יש מדינות שבהן אין הפרדה בין דת למדינה בכלל.

אנחנו יכולים לקיים את עצמנו כמדינה ללא ברית כלי לקיים הפרדה בין דת למדינה, כמו היעדר דת רשמית. לדעתי, מותר למדינה לתמוך בדת רק אם התמיכה מקיימת שוויון בין הדתות ולא פוגעת בזכויות אדם".
מה דעתך על חוק טל?
"אני חושב שנוכח היה לבטל אותו. אני מרשה

לעצמו להביע דעה בעניין, מפני שכאשר עלה חוק טל לבג"צ, לפני שנתיים, כיהנתי כנשיא בית המשפט העליון".
איך כשופט אתה מצליח לשמור על אובייקטיביות בבית המשפט?
"חינוך הבנה וקיום הכללים המחייבים את השופט והאדם. כשאתה עוטה את גלימת השופט אתה לא נעשה חכם יותר, אבל אתה מטיל על עצמך מגבלות רבות. אסור לשקול שיקולים פוליטיים ואישיים.

"או אחרית גרולה מאוד להיות שופט בבית המשפט השוליון, מפני שאין ערעור על הפסיקה שלך. יש כללים שמסייעים לך לעשות את עבודתך, ולפעמים אתה לא מצליח".
האם העצמאות?
"לדעתי יש היבטים שבהם המדינה פועלת ברוח מגילת העצמאות ויש היבטים שלא. לדוגמה, אין שוויון מלא במדינה שלנו, לא לגנים ולא לאנשי המיעוט, ואנחנו צריכים לתקן את עצמנו, להיות 'אור לגויים' ולשפר את חוקי היסוד שלנו.

מגילת העצמאות ויש היבטים שבהם המדינה פועלת ברוח מגילת העצמאות ויש היבטים שלא. לדוגמה, אין שוויון מלא במדינה שלנו, לא לגנים ולא לאנשי המיעוט, ואנחנו צריכים לתקן את עצמנו, להיות 'אור לגויים' ולשפר את חוקי היסוד שלנו. מאז יום הקמתה של מדינת ישראל היא נמ"צאה במתח ביטחוני, שיצר סיטואציות קשות שבהן העם דורש ביטחון, וצריך לתת לו אותו בצורה חוקית שלא תפגע יותר מדי בזכויות האדם".

מאת טל לביא, חגי ברוך גדות, י"ב/1

| ידיעות הכפר הירוק

מפגש חשוב ויוצא דופן התקיים בכפר הירוק על ידי פורום המש"פחות השכולות.

המפגש התקיים מול כיתות י"א-י"ב ושתי כיתות משיכבה ט' שלמדו את הנושא בכיתה.

פורום המשפחות השכולות מנוהל על ידי אדם מיוחד, רובלי ומסקרן בשם יובל רוט, שאיבר את אחיו עוזי באינפיארה בשנת 2004.

רוט, דוד שני לשואה מצד אביו ורוד שביעי מצד אמו, סיפר לכל התלמידים על ביתו הציני בו גדל בקיבוץ גזרים. לאחר הסכם אוס"ל ומלחמת לבנון השנייה, הגיע למסקנה שאין דרך אחרת לפתרון הסכסוך אלא בארגון אפ"ר ליטי העוסק בפיוס ובהדרגות.

בארגון, העושה עבודת קודש, שותפים כ-500 משפחות שכולות, פלסטיניות וישראליות. אנשי הארגון נפגשים פעם בשבוע לגיבוש, כדי להכיר אחד את השני ולדבר על האג'נדה שלהם. לדברי רוט, מטרת הארגון היא להגיע לכמה שיותר קהלים ולהרצאות ולהרדור למודיעות הציבורית.

המריצה השני, אוסמה אבו-עייש, גר על יד חברון, אב לארבע בנות וכן, נשוי לאשתו שרה. בעבר היה אבר-עייש סטודנט לפסיכולוגיה, אשר יצא לו לשהות זמן מה בכלא הישראלי. אבר-עייש עבר תקופה קשה בכפר, כאשר בתוך שנתיים איבדה אשתו את שני אחיה, שהיו

עליזה בשור ואנשי הפורום מול תלמידי הכפר

מבוקשים מצד גורמי בטחון ישראלים. לאחר תקופה לא פשוטה החליטו הוגי, יחד עם שכניהם שאף הם איברו את יקיריהם, להיפגש עם יהודים ישראלים ולהתקבל לארגון פורום. במקום לנקום החליטו הם ורבים מחבריהם לבחור בהידברות והתפייסות. אבר-עייש גולל בפנינו את סיפורו המרתק. חשוב לציין שהעבר רית שלו קולחת וללא שגיאות. לראשונה שמי ענו סיפורים כל כך מצערים ומעניינים שמפיחים תקווה לעתידנו, ולמדנו שישנן גם נסיגות הידרות מהצד הפלסטיני.

החלק השני בהרצאה הוקדש לשאלות ותשובות מצד התלמידים: **ענבר, ש/2: האם באבן של המשפחות הפל-סטיניות והיהודיות דומה?** **אבו-עייש:** "הכאב אותו כאב, אותן דמעות מלוחות, הפורום לא עוסק בתמיכה ישירה אלא באמונה בדרך". **לנה, ש/8: האם ניפו לפגוע בכב במקום מגוריהם בגלל המגע שלכם עם היהודים?** **ענו סיפורים כל כך מצערים ומעניינים שמפיחים תקווה לעתידנו, ולמדנו שישנן גם נסיגות הידרות מהצד הפלסטיני.** **אורי יבני, י"א/6: האם היהודים מתנגדים**

לעזיזה בשור ואנשי הפורום מול תלמידי הכפר

השפחתונים

אישה טובה באמצע הדרך

"לעבוד במה שאני אוהבת נותן לי הרבה כוח" << אורנה טאוס, מנהלת המשפחתונים, בראיון חגיגי לרגל זכייתה בפרס העובדת המצטיינת של הכפר

מאת שיר גולדובסקי, י"ב/6

| ידיעות הכפר הירוק

דבר אחד היה ברור לי להלווין מה"שיחה עם אורנה טאוס - היא אוהבת את העבודה שלה מעומק הלב. והנה העצה שלה לחיים: שוב לקום ולעבוד במשהו שאת אוהבת, זה נותן הרבה כוח. הילדים נותנים לי כוח ואהבה". אורנה טאוס מנהלת את המשפחתונים בכפר הירוק ועובדת סוציאלית במקצוע זה. מטרתה העיקרית היא ליצור מודל אישי ומשפחתי, באווירה ביתית. "יש לנו ילדים בטוח גיליים רחב, מגיל ארבע עד כיתה י"א", היא מתגאה.

טאוס עם התעודה

"כולם עובדים קשה ומשקיעים הרבה שבת, וכל פעם אני מתרגשת מחדש. גם הערב הכל נראה כרגיל, ובכל זאת יש הפעם משהו שונה, יוצא דופן, שגורם להתרגש יותר מתמיד ואפילו להעלות דמעות. למה? שואלת אני את עצמי, ועונה אורנה: "על הבמה שלושים ילדים מהמ"שפחתונים. הכי קטנים - בני ארבע וחצי, הכי גדולים - לפני בגרות והו לא יכול לקרות בקבוצה רגילה".
הם כל כך יפים, מחובבים, מוכשי-רים. קוראים קטעים מהקידוש, וכל

ילדי המשפחתונים בקבלת שבת

יוב שיש, אחרי כניסת השבת. כרגיל, בדיוק בשעה שבע עולים ילדים על הבמה ומתחילים במסורת הכי יפה בכפר: כל הילדים והמבוגרים יושבים יחד בחולצות לבנות, כמו משפחה גדולה אחת. 22 שנה לא הפסדתי כמעט אף ראיתי את האושר מתוך עיניהם של הילדים על הבמה, והרגשתי הז' רבות וצורך להגיד יחד איתם תודה רבה לכל האנשים שעושים הכל - גם כשליעתיים נדמה שזה בלתי אפשרי או כרי לגרום לילדים הנפלאים הללו -

עונג שבת

בכל יום שיש, כבר 22 שנה, היא מתרגשת בקבלת השבת בכפר << אבל הפעם היה זה טקס מרגש במיוחד

ילדי המשפחתונים בקבלת שבת

כך יפה שרים - כל קטע, כל שיר, כל הצגה קטנה: ולמרות שאסור למחוא כפיים בק' שים. לנוכח המחזה מופצת סערות רגשות, ואת כולם שטופת דמעות והיוך בעת ובעונה אחת. ראיתי את האושר מתוך עיניהם של הילדים על הבמה, והרגשתי הז' רבות וצורך להגיד יחד איתם תודה רבה לכל האנשים שעושים הכל - גם כשליעתיים נדמה שזה בלתי אפשרי או כרי לגרום לילדים הנפלאים הללו -

יקטוריה רודיב

"האוכל השתפר משמעותית" <<< "אפילו נבנית אני לא מבשלת כל כך טעים" <<< "כל אחד יכול למצוא משהו שמתאים לו" <<< הסכמה היסטורית בקרב מורים, תלמידים ואנשי צוות: כולם אוהבים השנה את האוכל בחדר האוכל המשופץ

5 נוכנים

עדן סינדרובסקי, ט'ו' | ידיעות הכפר הירוק

איתי שביב: "את רוב האוכל בכפר אני אוהב, ומשנה שעברה יש שיפור משמעותי".
גנה אוסין: "אני אוכלת את הארוחה הכי גדולה ביום שלי בכפר ומאוד נהנית מהאוכל".
מינוסט הייל: "האוכל בחדר האוכל טעים ואני למתלונן. אני אוהבת הכל".
עדן דולב: "משקיעים באוכל, נותנים כמה שרוצים".
פאדי אלבתנאני: "אני אוכל את כל האוכל. הכשרים משתווים למסעדה".
עדן אופיר: "האוכל מאוד איכותי ושודרג השנה, הרבה יותר טרי, מוגש בצורה אסתטית. כל הכבוד. אנתנו שמחים לאכול שם".
סלבה טקצניק: "מאז כיתה ז' אני אוכל בחדר האוכל. עכשיו יש מגוון עשיר של מבצלים. בעבר לא היו סוגי קינוחים, כמו גלידות וקרמבראים".
שלי זיטומירסקי: "הוא סבבה. יש מגוון רחב וממש כיף לשבת שם עם כל החברה ולאכול".

מורים ועובדי משק: מצויין, טעים, מגוון | רדנה קרין: "אני מלמדת עשרות שנים בכפר, אני מעריכה עד

שיכבה י"ב צועדת על קיבתה

שפע אוכל גם בכפרים

מגמת תיאטרון עושה היסטוריה

יהונתן עוזיאל עם בוגרי המגמה

"בגדי המלך" (מאת ניסים אלוני) ו"גם הוא באצילים" (מולייר) היו שתי הפקות התיאטרון הראשונות לנגרות בכפר הירוק <<< כל הכבוד ליצורים ולשחקנים ממחזור א'!

מאת יואב צוקר ועל רהב, י' תיאטרון | ידיעות הכפר הירוק

רבתי וגבורתי - היסטוריה: כ-1.3 בשעה 9:30 עלה המסך במגמת התיאטרון בכפר הירוק, והחל עידן חדש. 62 שנים לאחר היווסדו, עלו תלמידי מגמת התיאטרון מחזור א', והציגו את הפקת הנגרות הראשונה בתיאטרון בתולדות הכפר. מדובר בשתי הצגות: ניו קוגמן בייס את ההצגה הראשונה - "בגדי המלך", מחזה של ניסים אלוני העוסק בסיפורה של הממלכה לאחר הצעקה המפורסמת: "המלך עירום!".
ניו קוגמן בייס גם את ההצגה השנייה - "וגם הוא באצילים" של מולייר, המתארת את מאמץ ציו של איש, שמטרתו היחידה בחיים היא להיות אציל.

תפקיד משחקי ותפקיד הפקתי

תחילתה של ההפקה לוקחת אותנו אל תחילת השנה, אז נבחרו הבמאים מתוך תלמידי המגמה בשיכבה י"ב. לאחר תהליך ארוך וממושך, נבחרו גם המחזות והקבוצות יצאו לדרך.
כל קבוצה כללה שבעה שחקנים ובמאי, ומלבד הבמאי שאינו משחק, לכל תלמיד ישנו תפקיד משחקי ותפקיד הפקתי, כגון: תפאורן, תארוך, מלביש ועוד.
"זה תפקיד לא קל, אבל יש בזה משהו מרהיב, כשאתה יכול להעביר את הרעיונות שלך לבמה", אומר ניו קוגמן, במאי "בגדי המלך".
ספר על החוויה, מה היא תרומה לך? "זו חוויה מורכבת. יונתן, רכז המגמה, נתן לנו המון מרחב עשייה. הוא ביקש מאיתנו 'לקפוץ למים', וזה היה מאוד לא פשוט.

תלמידי י"ב. מתוך "וגם הוא באצילים"

ולהעביר את המחשבות שלך לאנשים אחרים מזה, ומצד שני זה לקבל. ככל שיש בקבוצה יותר הקשבה, התהליך עובד יותר טוב", הוא מסביר.
ארד פלג, שחקן בהפקת "בגדי המלך", מתאר את העבודה על התפקיד שלו: "אתה צריך לה' עלות מחזה שלם, לא רק קטע אחד. זאת עבודה קבוצתית, עובדים עם חברים. עבודה קשה, אבל בסך הכל מהנה".
התחברות למחזה? "זה תהליך ממש מיוחד. אנשים היו מתים לשחק במחזה כזה. היה הרבה עם מה לעבוד. אני חושב שמחזה טוב הוא כזה שאתה יכול למצוא איך הוא מתחבר לחיים שלך - ואני מצאתי."

הולכים אל הלא נודע
"בשבילי זאת היתה הפעם הראשונה, ולכן זה היה אתגר גדול וגם הנאה מאוד גדולה. התרגי שות עצומה", מתוודה יהונתן עוזיאל, רכז המגמה, לאחר שהמסך ירד והסערה שככה.
כיצד היה תהליך העבודה עבורך?
"יש בזה המון מן הלא נודע. אין ספק, זאת חוויה להנחות את התלמידים בפרייקט שכזה, להסתי כל על זה ממרחק מסויים ולתת לדברים לקרות. אחרי שנים שאתה מלמד, לראות את התלמידים יוצרים באופן עצמאי זה מרומם רוח".
יש רגע שפחדת בוויכוח?
"היו המון רגעים שנחרתו. אם לשתף באחד מהם, הייתי אומר שזה היה תוך כדי הנגרות עצמה. אני יושב בכיסא הצופה, ורואה כיצד הכל קורה. התלמידים על הבמה, מאחורי הקלעים, על ציוד התאורה, הסאונד, ויש קהל שצופה בהם. מה עוד אפשר להגיד?"
מאוד נהנינו לראות את מחזור א' מציג. נחש פנו לעשייה, ליצירה ולהנחה של התהליך הקי בוצתי שבחלקו מאתגר וקשה ובכללותו מהנה, חווייתי ותורם להמשך כאדם וכיוצר.

פאי זה עניין רציני

עבדנו קשה לרגל יום הפאי (14.3): הכנו מצגות בקבוצות, הרצינו עליהן בפני חברינו בכיתות מופת וקדם רפואה והיו כמונן ציונים

מאת שלי פייגלמן | ידיעות הכפר הירוק

יום הפאי? מתברר שיש דבר כזה!
מדי שנה ב-14.3 מציניים בעיר לם את יום הפאי, ולכבודו קיבלנו משימה: להכין מצגת, להציג אותה בפני קבוצות קטנות בכיתת מופת ובכיתת קדם רפואה, ולה' כין דף להבנת החומר הנלמד.

מחמש יוצאות שתיים

בקבוצה שלנו היינו חמש - יאנה, ענת, רינת, ולדה ואני. שלי. על מנת לחלק את העבודה באופן שווה, התחלקנו לשתי קבוצות: יאנה, רינת ולדה היו בקבוצה אחת ועברו בידור על דף העבודה, ענת ואני היינו בקבוצה השנייה של המצגת.
הכנת המצגת היתה כרוכה בהרבה טרחה ומ' חשבה: איזה חומר להכניס, איך לא להעמיס יותר מדי, אבל בכל זאת לגרום לקוראים להבין כמה מדובר, איך לשלב תמונות ואיך לעצב. בסופו של דבר, המצגת מוכנה, אבל עכשיו יש בעיה חדשה, מי יציג בפני הכיתה כמעט כולנו רצינו להציג, וכיוון שאף אחת לא היתה מוכנה לותר, החלטנו לעשות הגרלה, שבה יאנה ואני נבחרנו.

הרבה יותר כיף קבוצה

נעורתי במחשב הנייד שלי כדי לה' ציג את המצגת ולהסביר. התחלקנו, כל כיתה לשתי קבוצות, ונציג מכל מקבוצה הלך להציג לקבוצות בכיתה השנייה, בזמן שאר חברי הקבוצה שומעים את המצגת של נציגים אח' רים, ונותנים להן דירוג וציון.
בעודי עומדת להרצות בפני התי למידים בחדר, הייתי מתוהה. פחדתי

היום הגדול הגיע 14.3 יום הפאי ככבודו ובעצמה. התכנסנו שתי כיתות, קדם רפואה ומופת, באודיטוריום הקטן, בכרי לשמוע את איכע המצגות המוצגות. לצערנו, המצגת שלנו לא הגי' עה למקום הזה, אך לפחות היינו במקום שלישי מתוך 10 מבחינת הציגים.
המצגות היו משעשעות, מע' ניירות ברובן, ונהגתי מאוד. במה' לך העבודה למדתי איך לעבוד בקבוצה, כי בדרך כלל אני אוהבת לעבוד לבד (בואו נודה שזה הרבה יותר קל...).

→ חסביב לעולם

חסביב לעולם ←

צלילים של שלום

הסבתא שעברה את השואה נתנה את ברכת הדרך, ודורון סיוון עלה לראשונה בחייו על מטוס, במסגרת משלחת המוזיקה לגרמניה

התחושות שלנו כלפי גרמניה. הקונצרט נערך באולם גדול בבית הספר של המארחים, שנקרא "ווילי גראף גימנסיום". האולם התמלא בתלמידים והורים. לפני הקונצרט הוקרן סרט על יהודי ששרר את השואה. הסרט נגמר במילים "המוזיקה זה הרבר היחיד שמשאיר אותי בחיים".

מיד לאחר הסרט החלה ההופעה. ההרכבים והז'אנרים פתחו ביצירות מוכרות, "צירות יש ראליות ואף בעיבוד ליצירה "אל נא תלך". לי צידה זו היתה משמעות סמלית, שכן היא שילוב בין שלוש יצירות של גרמני (באך), צרפתי (מונדי) וישראלי (גרונניך). לקראת הסוף ניגנו ביחד הרכב הג'אז שני צ'לנים מההרכב הקלאסי את "שיר לשלום".

בית הספר בו נערך הקונצרט נקרא על שם ווילי גראף, שהתנגד לנאצים וקרא לחירות ואחוה. הארגון אותו הנהיג נקרא השושנה הלבנה. מייקל, מארגן המשלחת, חילק לכל אחד מאיתנו שושנה לבנה אותה הענקנו למארחים שלנו, כשברקע ניגן הרכב הג'אז את "Imag-ine".

לסיום, אני רוצה להודות לאיילת יוסי, שהי המורים המלווים במשלחת. הם דאגו תמיד לכו לנו, עזרו לנו כשצריך ובזכותם הקונצרט יצא יפה ומרשים.

לאחר הקונצרט בילינו פעם אחרונה ברחבי מיום ליום הכרנו יותר ויותר את המארחים, והתחברנו. במשך עברנו עוד הרבה פעילויות שונות, עם כל המשלחת או עם המארחים שלנו - טיול ביער המוביל לתצפית על נהר הסאה, החלקה על הקרה, ביקור בכנסייה, טיול אל מפ-עלים השונים ומוכרים בסארברוק, חגיגת יום הולדת לנועם שור, ועוד.

בסוף כל יום תמיד חורנו עיפיים אל בית המארחים, ובכל זאת דיברנו עם המשפחה. סיפרנו להם על ישראל והתרבות בה, והם סיפרו על גרמניה. לימדנו אותם מילים בעברית ואנחנו למדנו מילים חדשות בגרמנית.

הימים עברו מהר, לא הרגשנו וכבר הגיע יום הקונצרט. היתה התרגשות רבה. בהמתנה לקר נצרט ראיינה כתבת רדיו אותי ואת אורי תיבון לבקר כאן. בינתיים אנחנו בציפייה רבה לארח אותם כש באוקטובר הבא.

תלמידי הכפר מנגנים בגרמניה

מאת: דורון סיוון, י"ז | ידיעות הכפר הירוק

« כמה ימים לפני הטיסה נפגשתי עם סבתאי, ששרדה את השואה. אדמת גרמניה היא הניצחון שלה על הנאצים. »

היום הראשון עבר כולו בנסיעות באמצע עי תחבורה שונים; מטוס שאיחר ונחת לא הכי חלק שאפשר, עיכובים ברכבות שהיו מלאות עד אפס מקום, ריצה אחרי מייקל, מארגן המשלחת, בערך בכל רחבי גרמניה - אבל האמת היא שנהניתי גם מזה.

הנופים היו מדהימים והתחושה הוו של לחוות משהו שונה וחדש, נתנה לי אנרגיות להתרועע מנתב"ג אל שדה התעופה כפרנקפורט ועד לסאן רברוקן (עיר הבירה של המחוז סארלנד, בדרום מערב גרמניה, קרובה מאוד לגבול של צרפת).

בתחנת הרכבת של סארברוקן חיכו לנו המארחים. לא ידעתי מה יהיה. התרגשתי. אני ועומר נדדור התארחנו אצל זוג תאומות בערך בגילנו. בדרך לביתן ערכנו הכרות קצרה עם המשפחה. לאחר זמן מה בגרמניה הבנו שהגרמנים בסאר רברוקן לא יודעים כל כך טוב אנגלית. למעשה, זוהי השפה השלישית שלהם! זה קצת הקשה לתקשר איתם, אבל בכל זאת הצלחנו - לעיתים בעזרת גוגל טרנסלייט.

בימים בהם המארחים למדו, אנחנו התאמנו לקראת הקונצרט המתוכנן, סיפורים אישיים וקטעים של הרכב הג'אז. בכל יום בשעות אחר הצהריים יצאנו חזרי המשלחת והמארחים לטייל במרכז העיר.

אפילו באזור העירוני יפה שם - טירות ומבנים עתיקים בכל מקום (אחד מהם הפך לקניון) ונהר

Delegation Diary

Report from Hakfar Hayarok exchange with Tucson (USA)

» Our journey started on the second day of November, after many long flights we finally arrived in Tucson, AZ.

Tucson is one of the main cities in Arizona, it is composed of mainly desert with a few green plants here or there, most of those being cactus. Before even leaving the airport we had the pleasure to meet Naomi Weiner and Barb Wayne, they are the coordinators of the program on the Tucson side.

They both did their best to make our stay the best one possible. After many, many jokes and bonding, at last we met our host families and the rest of the Tucson delegation. I was hosted by Tori McDonald, cute blonde girl of the same age as myself, as well as her wonderful family.

At first, they gave me a huge hug (surprisingly) they were even warmer than an Israeli family. During my stay in Tucson, both delegations (Hakfar Hayarok and Tucson) travelled to various activities including a bon fire, where we got to know each other much better and became closer friends.

We were such a cohesive group that while out at a restaurant, (the best Mexican food I've had) the waitress mistook an American for an Israeli, and it was the first time but, not the last. We got a chance to participate in a traditional Tucson celebration, that even was a first for the host students, Dia de Los Muertos (Day of the Dead).

It was an enormous parade in Tucson's art district, over 20,000 people showed up, many dressed up in elaborate costumes. We painted our faces like skulls, and walked two miles to the final ceremony which included fire, dancing, and live music. Even though we had a lot of fun in Tucson, we had to do a lot of work, before and after.

It was our responsibility to present Israel and the people in a positive light. So the day before our departure to New York and DC, we had to give presentations in our Hosts' classes. It was enjoyable, we were able to share an Israeli song (Od Yavo Shalom Alenu) with the students, we even taught them the words. Calvin, who was hosting Amir and Yishay, knew the words through and through by the end of the day.

Sadly, a couple hours later we had to say goodbye to our host families, who we all really connected to during our week long stay, then took their "children" and flew to Washington DC.

Each delegation had to give a short presentation detailing their cities. We traveled between the main attractions in DC, such as the Capitol Building, Museums and memorials. They even organized kabalat shabat, and an insane dance party. It really helped us bond and get over the "awkward" first meeting.

After three days of touring, we all packed into a bus and trekked to the Big Apple (New York). The very first night we were given an "authentic" New York Show, Fuerza Bruta. It was an artsy show that incorporated a rave with water, confetti, lighting and getting soaked to the bone but, full of joy.

Even though many of us were soaked, we changed quickly and went to Time Square. Time Square is one of the most recognizable spots in New York, it's where the ball dropped on New Years. It has the glitz and glamour that New York is so well known for.

One of the most memorable things had to be the "cross the line" activity. It was an exercise where we were told to stand on one side of a line taped to the ground until a statement was made that applied to us. If the statement said applied, then we were to cross the line. Every person from each delegation participated as "crossers" while the New York Coordinator, Elaine, read the statements aloud.

We were forced to share some personal aspects of our lives after knowing each other a short while, leading to quite a few tears but, in

The Israeli and the American delegation in W.D.C

consequence, we all supported each other, hugging people we hadn't even talked to before. There was not any discrimination between Israeli or American, we were a single group of humans living in one world.

We ate traditional Israeli food together each night, we talked like we knew each other our whole lives. That last day we had a closing ceremony where myself, Eva and Amir had to perform a variety of songs.

It was a wonderful experience to sing there. Speeches were given and most importantly food was given to us. Later, we had to separate for a week, or two for others. It seemed like such a long time, as we all grew very close. I believe that we represented Israel, especially Hakfar Hayarok, in a very positive light. I'm proud to say I am a student of this school.

The second part of the program entails the American students coming to Israel to tour for one week and be hosted for the remaining one.

During their stay, they travelled in Jerusalem and Jaffa for a week. The second week, the main week, they came to our house. We had wonderful quality time with each of them. They were shown many different aspects of Israel. I hosted Tori, the same girl who hosted me in the US. My family and I, as an Israeli family showed her the ropes.

We did Kabalat Shabat and she got a chance to meet my family as well as eat delicious food. Tori said, in a nut shell, that "Aside from the trilingual signs, I could hardly tell I left the states."

My host family is much like my own and I've grown close not only with them but, the rest of the delegation in a very short time. It has been an experience of a life time and I'm not sure what I will do when our communication will be limited to technology".

I couldn't agree more with Tori. It's been a life altering experience, I can personally see the change in each of my delegation members, as well as myself. I highly recommend to each student to take part in the delegation program (specifically this one). I promise you will not regret it.

Yuval Schlezinger, *6 Grade:

Interview with Clara Paul

My name is Clara Paul. I'm from Hamburg. I came to Israel to improve my English.

My father is a professor in the Hebrew University of Jerusalem and this is the reason why I came to Israel instead of America or Britain.

He is teaching History and I meet him every second weekend. Hakfar Hayarok is near Tel Aviv in Ramat Sharon. Here I meet a lot of students from many countries and I made a lot of Israeli friends.

It's really nice in here, I travel with my dad all over the country (The Dead Sea, Ramat Hagolan...). The weather in here is great, a lot better than in Germany. The Purim party was awesome.

The costumes were great and it's something really new to me. Everybody was very happy. The party took place from 5 pm until 5 the next day. I'm happy I chose Israel and the Hakfar Hayarok. I wish you all the best.

עדן סינדרובסקי, ט'1

International Exchange Program

My name is Nina Meyer. I have come to Hakfar Hayarok and intend to be here half a year.

I heard about the project from my mother's friend and I thank her a lot for the information.

I have been living in the boarding school for two weeks already and I met amazing people from the whole world, and open and friendly Israelis. There's no relation between what I heard about Israel while being in Switzerland and what I found out here. I participated in the last Purim feast with all the incredible costumes. The stuff at the boarding school supports us and the food is so excellent. You should have seen what we got there! I recommend to all of you to come to the Hakfar Hayarok in this project. You will have a great time and a good life experience.

עדן סינדרובסקי, ט'1

מטיילים ברחובות סארברוקן בחג המולד

המשלחת בקונסרבטוריון ע"ש ווילי גראף

The Dutch Israeli Delegation's visit to Israel

The Israeli delegation at the Western Wall

views of Jerusalem, proclaiming it a very beautiful city, rich and full of history.

The tour of Jaffa, which took place the next day, was a 'light' breeze compared to the day before and everyone had fun. We were all tired after attending the Purim party at Hakfar Hayarok, which made this day (that also started later than usual) particularly interesting. This was also a somewhat sad day, when our hosts had to pack their bags in expectation of the day after.

Our Dutch delegation's visit to Israel had ended touring Masada, and the Dead Sea. It was a tiring day, both physically and emotionally. It was tiring to climb up the mountain, and also on the way down. The desert view surprised our visitors, which made for a very beautiful day. After Masada we continued to the Dead Sea.

A place, which any visitor to Israel must see. I find it hard to believe that no one thought that floating in the Dead Sea was real, and yet they were. And the surprised looks on the faces of the Dutch made it all worth it.

The delegation's visit to Israel had ended in a celebratory dinner at the school, followed by a farewell 'get together', for the last time. Almost everyone held themselves together, with only the thought of meeting again, in three weeks time.

It was a very short week, for all the fun and pleasure it had given us, and the hope that there'll be another one much like this, in another country, soon.

itself. The following day was of somewhat greater importance than that of the others. This was the day the delegations visited Jerusalem. Traveling to Jerusalem with a student exchange delegation also meant, the visit of the Yad Vashem, the World Holocaust Center. This was truly an intriguing experience, which had affected both sides of the delegation. Everyone later enjoyed the

together, followed by a visit to the Tel Aviv boardwalk.

Monday was the first day of touring, in which both Israelis and Dutch joined the trip. The delegation visited Ha Carmel region, viewing the burned forest and a memorial, and continued towards a humble Druze house, learning about the Druze way of life, beliefs and tradition. The trip then continued to Caesarea, where we learned about the history of its harbor, and the city

The Dutch visit to Israel began at the airport. A large group of young Hakfar Hayarok delegates and their families, excitedly awaited to meet, their guests for the coming week.

The visit began on a weekend, which meant free time to get to know one another.

Even though the week end was meant to be time just for the guest and host, I got to meet several Israeli-Dutch couplings, and really got to know some of them.

We had all well planned. Some of us joined the Purim dinner and disco party at school while others had a party at one of the Israeli host's house.

The following week proved to be a very bonding experience.

The first day of the week began at school, featuring a welcome speech by Hakfar hayarok's administration and a musical show performed by both Dutch and Israeli delegations.

It was later planned for the delegations to go on a getting to know Hakfar Hayarok tour, but because of the unexpected heavy rain, that was shortened. We then continued with activities in the school- both planned and improvised (due to the unfortunate weather).

The Dutch side of the delegation continued to a seminar in the Rabin Centre in Tel-Aviv, afterwards which the entire delegation went to Max Brenner

באלו הידיים

זה התחיל בחטיבת ביניים בקליפורניה ונגמר ברעיון מקורי של גל נובק, מחנך ח'4, שהחליט לגדל בכפר גינת ירק <<< סיפורו של פרוייקט בשם "לומדים לאכול", שלימד את כולנו לעבוד את האדמה ועוד הרבה יותר

הכפר, הגיסוח והעיצוב הם של כיתה ח'4 והוחלט גם להעביר בכי" תורת שונות הסבר על הפרוייקט.

הפעילות הראשונה שהועברה היתה על צמחי תבלין: השימושים שלהם, החשיבות שלהם בהיסטוריה ובבישול, ריחם, טעמם, צורת גידולם והטיפול בהם.

וזמן קצר לאחר מכן הכיתה התחילה ללמוד על צמחים באופן

"במהלך אחר הצהריים פעלנו יחד, תלמידים, הורים ומורים, להקמת גן הירק. סיימנו את היום בטקס שתילת ראשון. התלמידים וההורים יצאו עם חיבור חזק לגינה ולפרוייקט", סיכם גל.

תלמידי הכיתה נתנו אף הם משובים לפעילות, כמו: "הרגשתי לאט לאט ובעזרת כולם הגי" נה נבנית", ועוד. ושוב, ראוייה לציון מיוחד העובדה שכל החומרים שבהם השתמשו הם מהכפר, כולל הדשן מהרפת.

יום אחר כך אפשר כבר היה לראות בגינה את השתיל הראשון, הערוגות המגודרות והשלטים שמכריזים את שמות הזוגות.

שבוע עבר והסיפור ממשיך - הגיע הזמן לשתול. לכל זוג היתה אפשרות בחירה של ירקות לשתייה, בהתחשב בעונה ובתנאים. ההחלטה הגורפת היתה לשתול צנו"ת וגורו שלוש שבועות לאחר מכן היה אפשר לראות שתילים רבים של כרוב אדום, ברוקולי וחסה.

השתילה עצמה מרגשת, אבל מיד צצה בעיה חדשה: מסתבר שטווסים ותרנגולות אוהבים מאוד לאכול ירקות, בעיקר כשהם עוד באדמה, בעיקר שהם של הפרוייקט.

הבעיה הועלתה לכלל הכיתה, ויחד איתה הגי" עה משימה: פתרונות או לא להיות. התלמידים היו כמובן היחידים שהביאו פתרונות, שהתגלו כיצירתיים מאוד ואקולוגיים והתחשבו במידע שהם אספו - מתברר שטי" ווסים לא אוהבים שיש מעי" ליהם חוטי תיל, ומפני תרני" גולות צריך לגדר.

אז בנינו גדר מחומרים שני" מצאו בכפר, ותלינו חוטים עם דיסקים נגד יונים והגענו לפיתרון: חממות אישיות מבקבוקים ממוחזרים בלי פיקרון שהושמו על כל שתיל ושתיל. נכון לעכ" שיו, זהו הפיתרון היעיל ביותר.

אבל בואו רגע ונחזור אחורה, הרבה אחורה, לזמן שבו סיסקו הקצה שטח לגינה. זוכרים? אז הוא הקצה גם שטח מסויים בשדות, לטובת שדה חיטה פרטי של הכיתה. הורעים הגיעו בילד אין, ויום הוריעה הגיע זמן קצר לאחר מכן.

עכשיו נותר להם רק לקוות לגשם, שהגיע. באותו יום גשום צחי" רולדניק, המורה לתנ"ך של הכיתה, ירד איתם לשטח והעביר להם שיעור על החיטה בתנ"ך ומשמעותה במקומות רבים.

תהנה אחרונה לסיפור, שתם אך לא נשלם - העתיד הצפוי לגי" נה ולשיכבה ח'. בעתיד הקרוב יתחלפו וילדים חרשים יבואו לעבוד את האדמה. הם ישתלו ירקות חרשים, תבלינים חר" שים, ומי יודע? אולי מבין השתילים החדשים שבפתח יצמח לו גם רעיון חדש?

תותכים ואוכלים

כללי ועל ירקות בפרט, וגם על ההיס" טוריה של החקלאות, חשיבות הצמחים בחיי היומיום שלנו, התלות שלנו בצמ" חים כספקי חמצן ומזון.

למדנו גם שלא חשוב כמה הטכנולו" גיה שלנו מתקדמת, אנחנו עדיין זקוקים לצמחים האלה, שהרי הם הראשונים בפרשת המזון ובלעדיהם כל השרש" רת קורסת. למדנו שהצמחים ההלו הם ספקי החמצן היחידים, ובלעדיהם - דמנו" בראשיתו.

אך למדנו גם על הצד האחר של החקלאות, כמוזמת ומבוכות מושאבים חשובים. האייון העדין הזה, שבין בוכו להשקעה נכונה הובהר באופן משמעותי.

אבל מה עושים עם הטווסים?

הסיפור ממשיך וגולש שוב לזמן אחר, אחרי הטיל השנתי, אל יום פעולה מיוחד והוגי שאלי" הוזמנו ההורים ואנשי הצוות - יתחום הערוגות ושתילת השתיל הראשון.

מאת יואב שקד, ח'6 | ידיעות הכפר הירוק

הסיפור הזה מתחיל במקום אחר בכלל; לא בגינה הזאת, לא בכפר הזה, לא בארץ הזאת, אפילו לא ביבשת הזאת.

הסיפור הזה והרעיון הגאוני שמאחוריו התחילו בכלל בחטיבת ביניים בקליפורניה, ארצות הברית. בבית ספר זה היתה גינת של ירקות, והמקצועות הנלמדים בו נל" מרו דרך הגידול.

הסיפור ממשיך בינאר, כשגל נובק, מחנך ח'4, ועליה בשוה מנהלת בית הספר, ראו ילד אוכל אבטי" עלייה אמרה שהיא היתה רוצה להסביר לילד הזה כמה לא אקולוגי ולא טבעי מה שהוא עשה, ולומר לו שהיא ציפתה שהוא יידע לבר שלא אוכלים אבטיה בחור" רף.

באותו רגע גל הבין שיש לו הזדמנות לעשות מעשה ולשנות כאן משהו. הוא נוכר בגינה ההיא בקליפורניה, והחליט לגרל גינת ירק

תלמידי ח'4 בגינת הירק

כאן בכפר הנושא הועלה עלעליה וסיסקו שהתלהבו מהרעיון, הקצו שעתיים בשבוע ואת השטח שבין כיתות ו' ל' לגינת ירק אורגנת לכיתת החינוך שלו, ח'4.

כך גולד הפרוייקט "לומדים לאכול". בהתחלה היה השטח ריק והיה צריך להתחיל לעבד. לאחר שהשטח חולק לשמונה ערוגות, הילדים התחילו לזכות וכל זוג קיבל אחריות על ערוגה אחת.

לאחר מכן הוקמה הוועדה הראשונה: שלטים, מטלת הוועדה הראשונה היתה לנסח שלט שייסביר את הפרוייקט, מאיפה הוא בא ולאן הוא הולך. השלט יוצר אך ורק מחומרים שנמצאו בשטחי

Johannes Farewell Speech

Dear Israeli hosts, dear teachers, dear students,

We are at the end of a wonderful time that we spent in Hakfar Hayarok.

We saw a lot of sites in your country, heard about the story of Itzchak Rabin and how he died in Tel Aviv, we walked through a little river at the Lake of Galilee what was all funny, we admired the view from the Golan Heights over the Kinneret, we listened to the historical explanations that were given in Caesarea, we were amazed by the look of the Bahai-Gardens in Haifa, walked on the mount Herzl and on the top of Massada, finally we saw the waterfall of King David and dipped in the Dead Sea. Everything was really great and fascinating.

But the most important thing we saw was Yad Vashem which remebered us Germans of the importance of never forgetting the

cruel and absolutly inhuman things our ancestors did to your ancestors. We are thankful that the Israelis do not blame us for these things.

For us German teachers it is absolutely necessary to make our youth understand that we still are responsible - not for what our grand- and great-grandfathers did , but for all the consequences which still result from the Holocaust. And that Germany has a certain responsibility for Israel.

You, the Israelis, are helping us to fullfill this duty, thank you very very much for this.

Thank you to Hedva, for organizing everything so perfectly, thank you to Camellia for always being with us, and thank you to Varda for accoppanying the exchange as well. And thank you to all you students for your tremendous hospitality.

We hope to see you once again in Leipzig.

Farewell Speech of Max Andréa Delegate from Leipzig

Hey guys,

The exchange is going to end this night, but I still remember the day when I signed up for it. Mr. Newerla told us, that we have the chance to go to Israel.

I took the chance without knowing what I've to expect. How will it be to live for two weeks in the year with a person from another culture, another country and of course another religion?

How well will they speak English? Do they eat kosher? Everything questions I asked myself.

In spring this year you arrived and I had no worries anymore that it is going to be a funny time with you. And certainly we experienced a lot of things together. Sad things like Buchenwald, but also really happy, funny and nice things like the meetings in the park, the trip to Berlin or smoking secretly

:) All in all, the exchange was one of the best things I, and I'm sure you too, experienced.

So the farewell in Leipzig was quite hard, but there was a gleam of hope: The second part of the exchange in Israel. Now the second part has also passed and we have another farewell and we maybe never meet again face to face. After this week, full of emotions, beautiful, emotional, funny, sad, awesome, impressive situations, it is even harder to say goodbye then it was in Leipzig. But life goes on my friends.

We live in a modern world and can surely stay in contact on face book or by writing e-mails or even postcards. So we all have to say "goodbye".

But keep smiling. There is a German saying that means translated: "You always meet twice in your life". So we all can look forward to a second meeting and if not face to face, via Postcard, Facebook or Skype. Thank you

כל מה שקורה בכפר

כל מה שקורה בכפר

מהמים ועד השמיים

טיול שנתי לאילת הוא אחלה דרך לטיים את הלימודים
בבית הספר <<< הי' בניקים נהנו מנוף מדהים (גם בתוך הים),
על האש, ריקודים וגם "איפור" מהצוות

את הדגים והאלמוגים המיוחדים של ים סוף. מסקרן
היה להתבונן כיצד מאכילים את הכרישים.
בערב כל התלמידים והצוות התפנקו בארוחת על
האש על חוף הים, שבסיומה רקדנו והשתוללנו, כמו
שאנחנו יודעים.

בלילה שלפני היום השלישי צוות הפנימייה הפ-
תיע אותנו, כאשר צייר על פנינו במשחת שיניים
לאלילת. ביום הראשון של טיול שיכבה י"ב
וחומרי היגיינה למיניהם. היה "נחמד מאוד".

גולת הכותרת של הטיול המיוחד היה הסנפלינג
ביום השלישי על פסגת מצפה רמון. זה היה הספור
רט המפחיד ביותר שעשיתי במהלך חיי, אך יחד עם
הפחה התגברתי וירדתי מהצוק מחווקת עד מאוד.

בדרך חזרה אל הכפר הספקנו להתרשם עד מאוד
מחולות בשלל הצבעים - סגול, ירוק, אדום, ושרנו
שירי קרויקי בליווי צוות הפנימייה, פעילות שהעי'
בירה את הזמן מהר ובאופן מהנה.
תודה רבה לכל המורים והצוות שליוו אותנו
בטיול המקסים.

מאת שיר גולדובסקי, י"ב/6
| ידיעות הכפר הירוק

נוף מדהים ועוצר נשימה ומסלול
הליכה יפהפה - זה מה שחיככה לנו
ביום הראשון של טיול שיכבה י"ב
לאילת.

לדרך, עצרנו ביטבתה כדי להתלהב מהחלב ואחר כך
צעדנו בערוץ בנחל כמעט חמש שעות רצופות.
בימים הבאים טיילנו בהרי אילת, ומפסגת ההר
נשקף מולנו נוף נשגב של הרים וכל מדבר הנגב.
כמו הרבה אחרים, הרגשתי בשמיים...

היעד הבא היה המצפה התתיימי. חלקו של המצפה
נמצא מתחת לפני קו המים, ושם היה אפשר לראות
מספר תמונות.

ז'6 לא רק מבלים - גם מטיילים

יצאנו לטיול עם חששות רבים
אם יירד גשם או עוד כל מיני צרות
הגענו לכיתה כרי לברוק אם לכולם יש
כובע ומים
גם כדי לראווג שאף אחד הביא יין...
כשהגענו למקום מקסים בשם נחל האורנים
עשינו כיף חיים ולמדנו רברים חדשים
בנסיעה עצרנו בהמון עצירות כי יש
ילדים עם שלפוחיות של בני שלוש
ולבסוף הגענו ליעדנו הסופי -
אילת פרי, ז'6/6

מאת שיר גולדובסקי, י"ב/6
| ידיעות הכפר הירוק

הטיול לצפון שכולנו חיכינו לו היה כל מה שחשבנו, ואפילו יותר.
זה התחיל בכות המורים שלא חפרו יותר מדי והמשיך בארץ ישראל היפה שלנו,
אותה תרנו ברגלנו, וכמוכן הורות לסיסקו, המנהל האגרי שלנו, שלעולם לא מפסיק
להפתיע, והפעם הגיע והעמיס ממויות של ממתקים.

ביום הראשון טיילנו בנחל אל על (כולל כמה קטעים לא פשוטים) ובלילה לא
היתה הרבה שינה, אבל את היום שלמחרת המשכנו בהליכה בנחל גילבון. לטעמנו,
הביתה חורנו קצת מוקדם מדי.
אז אולי בשנה הבאה הטיול יהיה קצת יותר ארוך, אבל בינתיים שיחררנו עבורכם
מספר תמונות.

יוני קדישזון ינאי, ז'2/2

לטיול יצאנו

סיור במערות, תצפית על הנוף ופיתות בטבון <<<
חוויות מטיול המשפחות של כיתות ז' בתל עזקה

מספר משתתפים והלבישו אותם בתחפושות משעשעות, ויל-
דים אלה עשו לנו הצגה בהנחיית המדריכים. היה מצחיק ונהנינו
מאוד.

אחר כך נסענו לשלוש מערות שונות: אחת היא מערת קבר
רה, השנייה היא מערה מלאכותית והשלישית היא המערה
המיוחדת. המערה השלישית היתה צרה ביותר, היינו צריכים
לזחול על ארבע זמרי פעם על הבטן. כמוכן שלא כל המבוגרים
נכנסו אליה, אך רוב הילדים נכנסו ונהנו. בתוך המנהרה היה
חדר שבו היה ניתן לעמוד. בחדר זה, המדריך סיפר לנו סיפור
מפחיד ובסופו הוא היה מצחיק (צ'יובט).

כשיצאנו מהמערות נסענו לאכול ארוחת צהריים. שם הייתה
לנו הפתעה: המדריכים הביאו בטבון וטיגנו לנו פיתות טעימות
במיוחד עם ממרחים שונים. בסך הכל נהנינו מאוד בטיול.

מאת שלי פייגין ויאנה רזניק, ז'1/1
| ידיעות הכפר הירוק

אנחנו, ילדי כיתת ז'1 (מופת), יצאנו באחת
השבועות בחודש דצמבר האחרון לטיול משי-
פחות ביתתי.

ביקרנו בתל עזקה, הנמצא ליד ירושלים ובית
מש, וביקרנו בשלוש מערות שונות. תחילה, חלק מהמשפחות
נפגשו בתחנת הדלק בנתב"ג. לאחר שהכרנו את המדריכים
שלימדו אותנו סיסמאות מיוחדות שהם המציאו, התחלנו לנסוע
לכיוון פארק בריטניה, כדי לאכול ארוחת בוקר ולהיפגש עם
יתר המשפחות שחיכו לנו שם.

אחרי שאכלנו ושבענו, נסענו ישר לתל עזקה, שם עלינו על
התל וראנו מפסגתו את כל הנוף היפה וקיבלנו הרכבה על מיי-
קומו של המקום. כשהיינו ממש בפסגת התל, המדריכים חזרו

צה"ל קורא לך, מותק

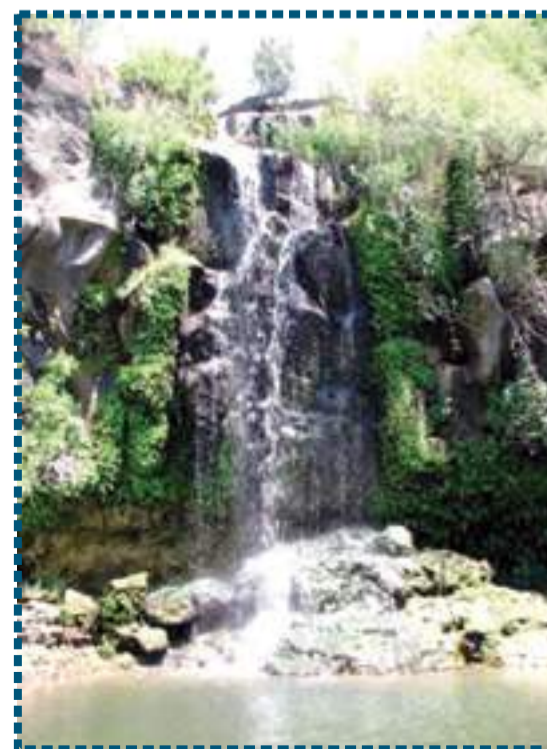
בעקבות לוחמים. זו היתה כותרת היום אליו
יצאנו, תלמידי שיכבה י"ב.
במהלך היום אביגדור קהלני סיפר לנו קצת על
שירותו הצבאי במהלך מלחמת ישראל, ובהמי
שך נסענו לרמת הגולן וסיירנו בין הביתנים של
החיילות השונות.
בסוף היום הגיע הרגע שחיכינו לו - מיצג והרגמה
של פעילות צבאית. הטנקים ירו טילים והחיילים
הרגימו לנו איך נעשית פעולה צבאית.

עשינו חיל

בנובמבר יצאה שיכבה י"ב ליום חילות בתל
השומה. במהלך היום הסבירו לנו על מגוון החיילות
השונים שישנם בצבא, בהשתתפות חיילים המשרי-
תים ברחבי הארץ, מהגנבל בנגב עד לאזור הגליל
והשומרון.

החיילים הסבירו לנו כמה עוסק כל חיל, הציגו
בפנינו סרטון ואיפשרו לנו לשאול שאלות בתמידי
רצינו לקבל עליהן תשובות (לא בכל המקרים קיבל-
נו תשובות לשאלות הרבות שלנו, למשל על שייטת
13 וסירת מטכ"ל).

לי, בתור חיילת לעתיד, היום עוד לחדר תובי-
נות חדשות בקשר למסלולים רבים שלא ידעתי
שקיימים, ובפרט לבנות.
כשחזרנו לבית ספה התקיימה הרצאה על תהליך
המיון לצבא ועל מילוי טופס המגילה.
שיר גולדובסקי, י"ב/6

ביקור במוזיאון

חווייה בלי הגבלה

איך זה מרגיש להיות עיוור? ואיך מתמודדים החירשים בחברה? <<< הטייניקים יצאו למוזיאון הילדים בחולון וקיבלו הצצה לעולמם של בעלי מוגבלויות

מאת מיכל נתנזון ומיה סגל, 8/ט'
| ידיעות הכפר הירוק

חווייה ייחודית ויוצאת דופן, ככה אנונימי יכולת לסכם את הביקור במוזיאון הילדים בחולון, שם התכנסו בשתי תערוכות שונות. כל תערוכה נתנה לנו הצצה לתוך עולם של שני סוגים של מוגבלויות: עיוורון וחירשות. התערוכה הראשונה נקראת דיאלוג בחשיכה ובה המשתתפים מתמודדים כשהם עיוורים. התערוכה מתקיימת בחדרים מוחשיים (לא רואים כלום), שמדמים לנו דברים שונים בחיי היומיום: טבע, בית, חוף ים, שוק ועוד. החוויה אינה מפחידה, היא לא מכוונית ורבת שדים בלונה פארק, אלא דווקא מאוד מעניינת, ולעתים אפילו קצת מצחיקה. אחת ההפתעות הגדולות ביותר בהתנסות היא שגם אנחנו, ילדות שראויות באופן רגיל, הצלחנו בשעה הקצרה הזו

לזוהת חפצים ופחות או יותר למצוא את רכוננו. יכולנו למצוא את המרדף כשדיבר אלינו וכוונו אתנו, וכך גם הצלחנו למצוא את חברינו לכי תה. חוץ מחוויה מהנה, יצאנו עם הרבה יותר מודעות והודות עם אנשים שסובלים מקשיי ראייה ואף עיוורון מוחלט. למדנו שהם מסוגלים להרבה יותר ממה שחשבנו, כגון נגינה. המרדף שלנו, יחד לנו בפסנתר (בתוך התערוכה - בחוץ שך מוחלט), וסיפר לנו שהוא מגן גם בכינור בגיטרה, בחליל ובתופים. אנחנו ממליצים בחום על תערוכה זו! התערוכה השנייה היתה התמודדות עם חירשות. החוויה קצת מוזרה, כי בדרך כלל אנו לא רגילים להיות בשקט מוחלט. למרות זאת, זה היה כיף ומרחיב אופקים. במהלך התערוכה את מבנה דוממים, נתנו לנו אוזניות שתוסמות רעשים, ותוך כדי למדנו על שפת הסימנים ועל החשיבות של הבעות הפנים. כל ילד שהיה בתערוכה יצא

יעקובי דין במוזיאון החשכה בחולון

התקשורת של החירשים היא באמצעות הבעות פנים. אין מה לפחד להראות מטופשים, כי צריך להגשים כל הבעות פנים כדי להראות מה את/ה מרגיש/ה. במהלך התערוכה, שהתקיימה בתוך חדרים דוממים, נתנו לנו אוזניות שתוסמות רעשים, ותוך כדי למדנו על שפת הסימנים ועל החשיבות של הבעות הפנים. כל ילד שהיה בתערוכה יצא

חגיגה של חושים

תלמידי 8/ט' יצאו לביקור בחולון <<< זה התחיל בתערוכה מרתקת במוזיאון העיצוב והסתיים בסיום צבעוני במוזיאון הקומיקס

מוזיאון העיצוב בחולון

בחקל השני של היום ביקרנו במוזיאון הקומיקס, שם קיבלנו הסבר מעניין על ההבדלים בין קריקטורות לקומיקס, על שונות של קומיקס ושל איור בתקופות שונות ועוד. בנוסף, ערכנו לנו סיור והראו לנו סוגים שונים של קומיקסים מפורסמים, מטרו ודו ת'ור. אחרי הסיור המקסים וההסבר המעניין התנסנו בעצמנו: קול או כל חיישן אחר. היה שם הכל - מתמונה של פרחים שפרי רחים וגרלים עם חמוץ, עד למסך שבועות מצלמה קלט את כל הכיתה והקרין תמונה עשויה מפיסקלים. היו גם מנורות שכאשר מישהו עובר לידן הן נדלקות ומאירות לו את הדרך, ומסך שכי שזורקים עליו ציפה או עוברים לידו נוצרים עליו כתמי צבע יפהפיים. לדעתנו, עבור כל הכיתה היתה זו חוויה מעניינת, מפתיעה וכיפית מאוד. **אליה שטיינברג ודניאל גייקין, 8/ט'**

העולם והכפר

אנחנו שנינו מאותו הכפר

יריד הכפר הגלובלי שנערך בשיכבה ז', המחיש מה קורה בעולם בעקבות תהליך הגלובליזציה

« יריד הכפר הגלובלי» נערך בשבוע שקדם לחלוקת תעודות המחצית, במסגרת תוכנית הלימודים בגיאוגרפיה וסביבה לביתנו ז'.

האירוע נועד לסכם את נושא הגלובליזציה, אשר נלמד בכיתה במהלך המחצית. כהכנה ליריד כל זוג מתלמידי הכיתה בחר לעצמו איזור גיאוגרפי מסוים מתוך רשימה, ויחד הכינו כרוז הכוללת את מידע על האזור, לרבות מפה, רמת צפיפות האוכלוסין, אופי וצורת ההתיישבות (עירונית/כפרית), רמת הגלובליזציה, רמת הפיתוח על פי מדד הפיתוח והיתרונות שבהגירה לאיזור זה. השלב השני של היריד נערך בהפסקה הגדולה, כאשר כל זוג הונחה לפרסם את הכרוז וכל אמצעי אחר במטרה להציג את היתרונות שבאיזור הבחירה. תלמידי שתי הכיתות היו יצירתיים מאוד: הביאו מאכלים ייחודיים לאזור, התלבשו בתלבושות מסורתיות, הסבירו והכינו דפי מידע כתובים והפיצו את היריד לאירוע מוצלח מאוד. תלמידי החטיבה טעמו מטעמים שונים מעור

גל נובק, מחנך ח' 4/

לונדון מחכה לנו

עם פתיחת התחרות החל רעש גדול <<< הנואמים הצעירים נעמדו על שרפרפים, והמורים ניסו לבחור מי הכי משכנע <<< ההייד פארק של שיכבה ח' הסתיימה בקול רועש

מאת מאיה וולף, ח' 4/ | ידיעות הכפר הירוק

רפיש שהבליטו את הנציגים משאר הקהל, ומוריים ותלמידים הכתובו בין הכיתות והתפעלו מהנאומים שהוקראו.

בזמן התחרות הסתובבו בקהל תלמידים עם כרזות ושכנעו תלמידים ומורים להצביע בעד כיתתם. הנושאים שנבחרו היו ממגוון תחומים: צמחונות, הדרת נשים, חוק טל ועוד. מורים שהסתובבו בקהל שפטו את הנואמים, והתלמידים הצביעו עבור הכיתה שהנאום שלה היה המשכנע ביותר בעיניהם.

כמה ימים אחרי התחרות צוות השופטים עדיין התקשה לקבל החלטה, וערך תחרות נוספת. הפעם כל כיתה קיבלה זמן משלה לנאום מול כל השיכבה באודיטוריום הגדול. הנואמים היו מלהיטים באותה המידה, אך בסופו של דבר השופטים הגיעו להחלטה - הכיתה המ' נצחת היתה ח' 5/ שזכתה במספר הקולות הרב ביותר.

תלמידי ח' 5/ מנציח הפריזיקט, נואמים

פותחים את הראש

אוניברסיטת תל אביב פתחה את שעריה למתמטיקאים מצטיינים מכיתות ח'-ו'

דוקטור אסף שפירא מרצה על תיאוריות רמטי

מאת רוני גלנטי, ט' 8/ | ידיעות הכפר הירוק

המרצה השני, פרופ' אריה לבנט, הסביר לנו על בקרת מערכות. לא אשקר, החלק הראשון של ההרצאה היה קשה להבנה עם הרבה נוסחאות מורכבות, אבל מהר מאוד נכנסתי לעניינים. הוא דיבר על בקרה של מערכות כמו "כיפת ברזל" שבררום, ודברים יותר פשוטים, כמו מנגנון שמסיע גלגל ושומר על איזונו. דוקטור אסף שפירא מרצה שלישי, וסיפר לנו על תיאוריות Ramsey. לפי תיאוריה זו, אף מערכת לא יכולה להיות ככאוס מוחלט, מהרעע שהיא גדולה מספיק. ניהלנו דיון בכיתה בנושא וארנינו הוכחה של התיאוריה. אחרון, דוקטור יואל שקולניצקי תיאר את עבודתו במתמטיקה שימושית. ראינו כיצד אפשר, דרך מתמטיקה, לחקור את צורתה וניפחה של מולקולה או וירוס.

כל ההרצאות היו מעניינות ומעשירות, ואני מאוד שמחה שהלכתי לראות אותן, מאוד שימחה אותי שבאו מרצים רבים כל כך להרצות רק לנו ובמנס הפנוי. זה יצר אוירה אינטימית וטובה, והרגשתי נוחה לשאול שאלות ולהבין. אני ח' שבת שקיבלתי המון מהביקור הזה, ואני מאמינה שחברי חושים דברים דומים. (היה ב' 1927).

נותנים לאחרים

אל תהיו חיות אדם

ניסויים בקופים וארנבים, שחיטת כלבי ים ואפרוחים, פיטום אווזים, התעללות בפרות וקרבות אכזריים של כלבים <<< תלמידי ט' 8/ הדזעזעו לשמוע על התעללויות בבעלי חיים, אבל למדו דבר חשוב: גם אנחנו יכולים למנוע זאת!

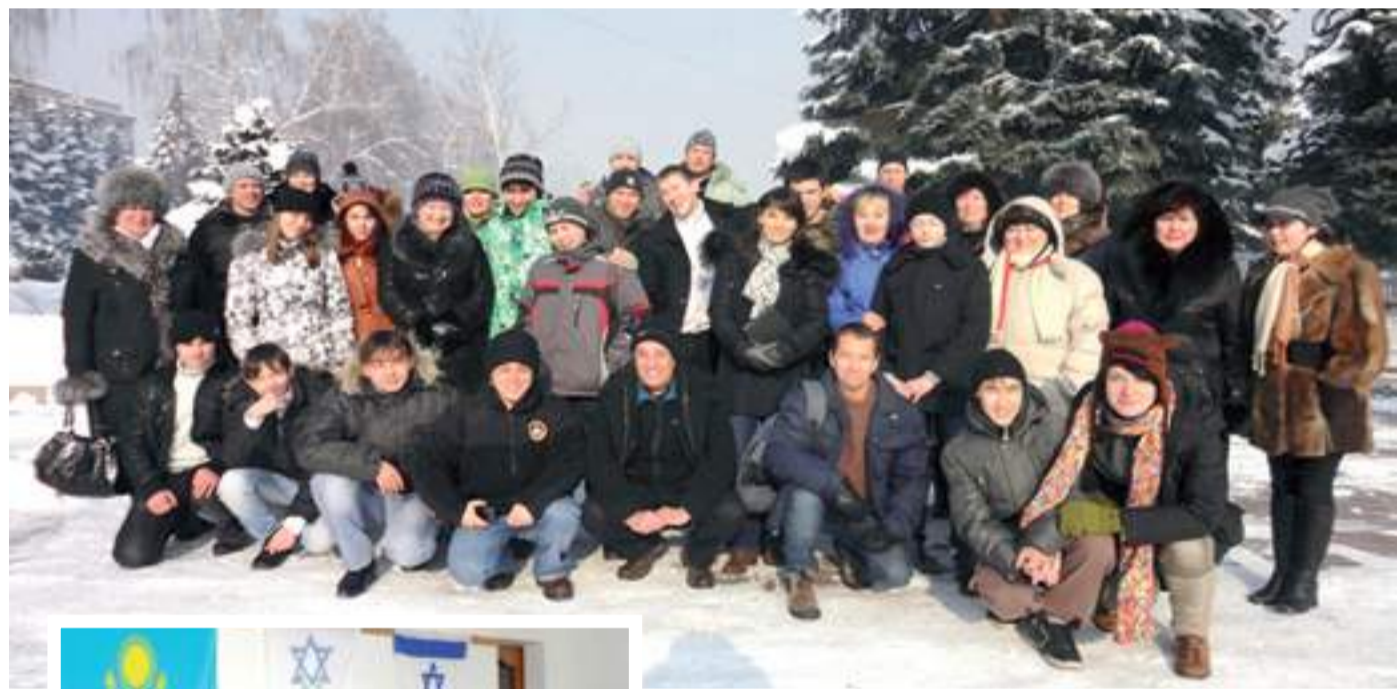
מאת ורד גורא ושי חביב-אדמון ט' 8/ ידיעות הכפר הירוק

התחלנו את השיעור בסיפור על רצח של כלבים בצלחתנו. ביישוב טבעון שבצפון, הילדים היו מופתעים כאשר סיפרנו להם כיצד התבצע הרצח. לאחר מכן הצגנו לפנינו סרטון קצר המדבר על מדרגת בשר במי רכז הארץ. הסרטון מראה יום אחד בתוך המדרגה בו מובלים 20 מיליון ואפילו סתמו את הכיתה בכך. שרות מסילות. האפרוחים מתגלגלים ממסילה אחת לאחרת מגובה רב, מטפסים זה על גבי זה, נורקים על

ידי העוברים לתוך משפך ונחבטים אחד בשני, בארנבים ובמתכות, והכל למען המטרה הבאה: לסגן את האפרוחים ה"חלשים", שנידונים לנסיון סה איטית, ולהשאיר בחיים את החזקים, שבסופו של דבר מגיעים לצלחתנו. לאחר מכן הצגנו במחשב מצגת עם תמונות די מוזעזעות על התעללות בעלי חיים. במצגת דובר על ניסויים בקופים וארנבים, שחיטת כלבי ים בקנדה, פיטום אווזים והתעללות בפרות. מרוב שהסיפורים היו מוזעזעים, חלק מילדי הכיתה בכך, עצמו עיניים ואפילו סתמו את האוזניים. לאחר המצגת דיברנו על התעללות בחיות בני תיות (כלומר שהאדם לא משתמש בהן לתועלת במשק), שנתפסות אצלנו כרגישות יותר. בנוסף,

פתחנו גם את הנושא של ניסויים בבעלי חיים לכרי ייצור תכשירי קוסמטיקה – נושא שהועלה כמחלק המצגת, וכלל תמונות ותמונות. עוד עלו מקרים קשים שקרו בזמן האחרון, כמו כלבה שהוכנסה לשקיות ונקברה חיה על ידי חברי רת ילדים אכזריים ושחררה רק לאחר כמה שעות. למרבה הצער, יש עוד המון דוגמאות כאלה. דיברנו גם על קרבות כלבים – קרבות שמאוד קשה לעצור אותם או את המנהלים אותם, בגלל שהם נערכים בחשאי ובמיקומים משתנים. ראינו סרטון על איש שמציל ומשקם כלבים שהשתתפו בקרבות הללו. סיפרנו לכיתה שנורא קשה לשקם כלבים שהתרגלו לרצוח, והרגשנו את העובדה שיש גם אנשים טובים באמצע הדרך.

הצלצול התנגן ברקע, אך הילדים נשארו ככי תה והמשיכו להקשיב. לקראת סיום דיברנו על זכויות בעלי החיים, עונש המאסר שחל על מי שמתעלל בהם ועל צמחונות (נושא שקשה לדבר עליו בקרב רוב בני הנוער, בגלל המחלוקות הרבות). חשוב לנו להבהיר שהמטרה שלנו היא לא להפוך את ילדי הכיתה לצמחונים אלא ללמד אותם מהי התעללות בבעלי חיים, ולהסביר שהם יכירו לים כמוכן למנוע זאת, כי כל אחד יכול לעזור! מטרת השיעור היתה לדעת מה קורה בעולם, כי אם נבין מה קורה סביבנו נוכל לשנות. חשוב שתזכרו שבדיוק כמו לבני אדם, גם לבעלי חיים יש רגשות, אפילו לנמלה קטנה!

נעל"ה ונצמח

25 תלמידים מחבר העמים ייקלטו בט' 10/ במסגרת פרויקט נעל"ה <<< אריה קוגן, שהשתתף בסמינר בקזחסטן במטרה לעודד אותם להצטרף אלינו, מספר על החזון הציוני-ישראלי

מאת יואב שקד ח' 6/ ידיעות הכפר הירוק

כמו בכל שנה, גם השנה מספר מובחרים מהכפר, ביניהם אריה קוגן, סמנכ"ל הכפר, ומאריך זר" נובסקי, מאריך נעל"ה, טסו להחבר העמים כדי להציג ולהציע לנעוץ היהודי את הפרוייקט החינוכי נעל"ה. פרויקט נעל"ה (נוער עולה לפני הורים) מתקיים 26 שנה, במטרה להביא נערים ונערות מבית המועצות לשעבר ללימודים בכפר הירוק ובכפרים חקלאיים הדומים לו בארץ. "השנה נסענו לקזחסטן, לעיר אלמטה", מספר קוגן, "קיימנו שם מינוי בשיתוף הסוכנות היהודית לבני נוער שרוצים להשתתף בתוכנית ולהוריהם. בתוכנית הסמינר היו פעילויות למידה על הארץ, על הכפר הירוק ופועלו, על זהות היהודית, זהות ישראלית ועוד. הנערים והוריהם גילו את

עניינות רבה, ואנחנו מרגישים שהמטרים שר" ציגנו להעביר, הועברו בצורה מושלמת". כל מי שרוצה יכול להגיע לסמינר? "לא. לפי הסטטיסטיקה, רק אחד מכל ארבע נערים שרוצים להשתתף בתוכנית זוכים לכך, ישנם מבחני מיון רבים וקשים מאוד, ורק משפחות שבהן הנערים והמבוגרים חזקים מספיק מבחינה נפשית כדי להיפרד למשך שנים, יתקבלו. זהו פרויקט לא פשוט, שדורש הרבה, אבל מתגמל הרבה יותר". כסופו של דבר, הגיעו לכפר הירוק 25 תלמידי מידים, שמארגן את ההיקלט בכיתה ט' 10. "בה" תחלה לנערים העולים יש מעמד של תיירים", מסביר קוגן. "מכיוון שמדובר בנערים צעירים מאוד, בני 14-15, אסור עדיין להחשיב אותם כעולים. חלק מהתלמידים גרים בפנימייה וחלק משתתפים ביוזמה של החוכנית הארצית בשם 'משפחות מארחות', שבה התלמידים מתגוררים אצל משפחה ישראלית והופכים בעצם לחלק

מאת גל בורץ, ח' 8/ ידיעות הכפר הירוק

כל ביתה בשיכבה ח' מחוייבת בפרוייקט חברתי של תרומה לקהילה, גם אנחנו. אז אחרי הרבה צעקות, ריבים, ויכוחים, בכי ומה לא, צימצמנו את הנושאים האפי

כל הילדים קופצים רוקדים

ח' 8/ יזמה והרימה הפנינג יצירה ומוזיקה לילדי היסודיים בכפר <<< נכה זה כשצריך להרים פרויקט חברתי של תרומה לקהילה

ילידי בתי הספר אורים, מקום לגדול דורך הילה. ומאיה נשיג כסף בשביל ההפנינג? גם לזה היה לנו רעיון. קיימנו מכירת אוכל שהכנו בבית, אבל לא סתם, כל דוכן מכר מאכלים ומאפים ממדינה המזוהה עם המאכל וזאת היתה הצלחה אדירה!

אחרי שהיה לנו כסף, מקום – הרחבה הנחרת מול בית ריושקה – וילדים, מה חסר? ההפנינג עצמו. אז אייצנו נגינה גדולה שכללה דוכני יצירה, דוכן לקים, דוכן איפור, דוכן הנפת שלט, דוכן כדורגל וכדורסל, ונעשה שם הפנינג של יצירה והפעלות לילדים, כולל מוזיקה ברקע. הרעיון מגיע מג'מייקה, שם מפיקים ודי ג'ייז היו לוקחים פטיפונים וציוד על משאית ועושים מסיבות ברחוב. אחרי עור קצת בכיוריבים, החלטנו לשלב את הרעיונות יחד. אך לפני הכל, עשינו פילוסוף. יחד עם כמה חברים משיכבה ח' קיימנו הפנינג כמו שרצינו לקהילת בתי הספר היסודיים של הכפר הירוק – ילדי המשפחות הנכים

נותנים לאחרים

השלום נמצא בפרטים הקטנים

מפגש בין תלמידי הכפר ריינה לתלמידי הכפר הירוק ממגמת מדעי החברה הוכיח לכל המשתתפים שאין תחליף להיכרות אישית <<< יצאנו עם המון תקווה בלב

מאת יפעת בורנשטיין | ידיעות הכפר הירוק

המפגש עם תלמידי הכפר ריינה, שנערך על ידי עמותת מען, נפתח בדברים של הנו וענין, רבות פעילות הנוער של העמותה בצפון.

אחריה ריברה יפעת, ממגמת מדעי החברה, שבירכה את התלמידים מריינה, וסיפרה קצת על הכפר הירוק. מג'ד, מחנך הכיתה מריינה, דיבר על חשיבות הפרוייקט של מען, בעיקר משום שרוב הצעירים עוסקים בעבודתם הפרטיות, וחשוב להציגם מן השיגרה והפסיביות. אחר כך התחלקנו לשלוש קבוצות צבע, ואני הצטרפתי לקבוצה הירוקה שהתחזה אסמא אבנאריה חזאלקה. המבוכה התפוגגה בהדרגה, והצעירים החלו לדבר בחופשיות על עצמם ועל שאיפותיהם לעתיד.

משאלותיי למחמוד נודע לי כי הוא לומד ואוהב פיזיקה, אך בעתיד ישמח לעבוד כמורה לנהיגה. הוא עובד עם אביו בפיתוח כבישים, ואוהב במיוחד את הצבע הירוק המייצג את הטבע והשמירה על איכות הסביבה. משם עברנו לדיון על החלק העקרוני של הסדרה, וקראנו חלק קצר מטקסט של מרטין בובר, "כוחו של הנוער" ממאי 1918. הטקסט מדבר על תקופות בהן מתחוללים שינויים דרמטיים הגורמים לנור הצעיר להתנער מכפיתו של המנגנון הריק, להתעורר ולהתעניין במה שקורה בעולם סביבו.

לחלל האוויר נזרקה השאלה, מהו צדק חברתי. התשובה חר משמעות: זכויות שוות, משכורת שתספיק למחיה, ומתן כבוד הדדי. אור אמר שכולם שווים: סורנים, רוסים, יהודים וערבים, וכי כל אחד זכאי לקבל משכורת השווה להשקעה בעבודה. אם השלטון, האחראי לחלוקת המשאבים, אינו עושה זאת, עלינו להתנגד לו ולנסות להחליפו כדי שהדמוקרטיה תעבוד כהלכה. יעל מוסיפה כי האבסורד של מאת הקיץ היה שכולם דיברו על צדק חברתי, ונשארו אדישים לכיבוש של עם אחר. צדק חברתי חייב להיות אוניברסלי, לכולם.

הסיום נערך באודיטוריום, ומספר צעירים סיכמו את המפגש. היתה תמימות דעים, כי השינוי צריך להתחיל מעצמנו, בדברים הקטנים של חיי היומיום. אלונה הרגישה שהמפגש גרם לה להתפתח, כי לראשונה בחייה היא נתקלה בבעיה של גזענות ואי שיוויון. עלמה אמרה כי התפלאה עד כמה קבוצות כה רחוקות הצליחו להתקרב ולמצוא מכנה משותף במפגש. איבכאר הודתה כי לפני שהגיעה לתל אביב חששה שהצעירים היהודים לא יקבלו אותם יפה, אבל חששה פג עם תחילת המפגש, כשהם השתלבו הרבה יותר מהר מכפי שיכלה לתאר לעצמה. נעים אמר שהמפגש עוד לו להבין את כוחו של הנוער לשנות. סיוואה, שהגיעה למפגש עם דעות קדומות שיהודים שונאים ערבים, ציינה שהתבררה, והבינה כי ישנם יהודים המוכנים לנהל דו שיח עם הערבים ברוח טובה ומתוך כבוד הדדי.

הא, ואין שכחתי פרט "קטן" – 160 ילדים שהיו שם ופשוט נהנו, שיחקו, השתוללו ורקדו על הבמה. בין האורחים היו גם הילדים של גל נובק, המחנך של ח' 4. באמת! תשאלו אותו.

לתת את הנשמה ואת הלב

ביתות ז' חגגו בר מצוה בדרך קצת אחרת. המטרה: לצאת החוצה ולתת. האמת? עד היום היינו רגילים בעיקר לקבל, וזה היה שינוי מרענן. אחרי שקו ובייגלה טרי וחם מהמאפייה, יצאנו עם "חסדי נעמי" בבני ברק. בין היתר הארגון עוסק בחלוקת מצרכי מזון יבשים לנוקמים, ותמיד צריכים שם מתנדבים למילוי ארגוני מזון. הגענו למרתף, בו היו עשרות ארגונים המחכים למילוי. אספנו את מצרכי המזון על פי רשימה וארזנו בקרטונים. היה כף והרגשנו טוב שעורנו ל-80 משפחות לקבל מצרכי מזון בסיסיים. לבסוף חזרנו לכיתה לארוחת צהריים מפנקת, אבל זה כבר לסיפור אחר. דינאל לזקין, ז' 1/

תלמידי ז' 1/ מחלקים מזון לנוקמים

עושים תרבות

עוד חוזר הניגון

שבוע המוזיקה הפך אצלנו למסורת, אבל השנה שברנו שיאים >>> 4,500 תלמידים, מורים ואורחים צפו ב-15 מופעים ו-70 הרכבים - ששרו וניגנו במשך ארבעה ימים >>> תנו לנו בכפיים

בערב נערך מופע שני של רסיטלים. הפעם היו ארבעה הרכבים, שכללו שישה תלמידי י"ב שניגשים לבחינת הבגרות החיצונית בניגונה. במופע הזה נכחו יותר אנשים וכבר היה מורגש קהל באולם. כל הרכב ניגן שלושה קטעים או שירים, ובסוף המופע ניתנו ציונים והערות על ידי המורים.

ביום רביעי התקיימו שלוש הופעות של הרכבי כיתות ט' מול השכבות השונות. המופע היה טוב ומקפיד וכיכבו בו גם הרכב המורים (היסטוריה, ערבית וכו'), שהופיעו מול כל השכבות וקצרו עידוד והתלהבות מצד התלמידים. בערב התקיים הערב המסכם עם המופע של הרכבים הייצוגיים. הופיעו שלושה הרכבים קלאסיים, הירוש מרענן ומשמה, הרכב ייצוגי וייצוגי +, הרכב ג'אז, עתודה, הורים פרקשן, הרכב מורים והרכב פרוגרסיב.

התם את המופע הרכב משולב לייצוגי והקלאסי, הרכב שנוצר בגרמניה בביקור בסארברוקן, הרכב שהמשיך כאן בהכנת שני שירים למופע שירי נתן אלתרמן. היה ערב מרגש ואיכותי. אז עשינו המון מוזיקה, שברנו שיאים בכל התחומים ויצרנו רף גבוה לשנה הבאה. להתראות בתוכנית שמונה, או הופעת הפסקה, או השמי עת...

בשיר "קו העוני" ואופק בכר בשיר "לברוח". ביום השלישי התקיים מופע שירי נתן אלתרמן בשיתוף מגמת ספרות. המופע היה מרגש, תרבותי ויפה - עיבודים משכנעים וביצועים יפים לשירים מוכרים יותר ומוכרים פחות של אלתי רמן. אציין שזו מסורת חדשה שהתחילה השנה - מעכשיו בכל שנה יבחר משורר אחר, שלשיריו נקדים מופע בשבוע המוזיקה.

הרכב מוזיקלי שיכבה ח' על הבמה באודיטוריום הגדול

"שיר נולד בכפר", בהשתתפות 11 שירים שנכ" תבו, הולחנו וביצעו על ידי תלמידי הכפר הירוק. השירים היו מרשימים ביותר וכן ההפקה שעליה הופקד כפיה. במקום הראשון זכה מיכאל בן דוד (פאפי) מכ"י תה י"א מגמת המוזיקה (פנימייה) עם השיר "כבר מאוחר". במקום השני זכה אביב פוליס עם השיר "לפי החברה", ובשלישי זכו שניים: דניאל שבצוב

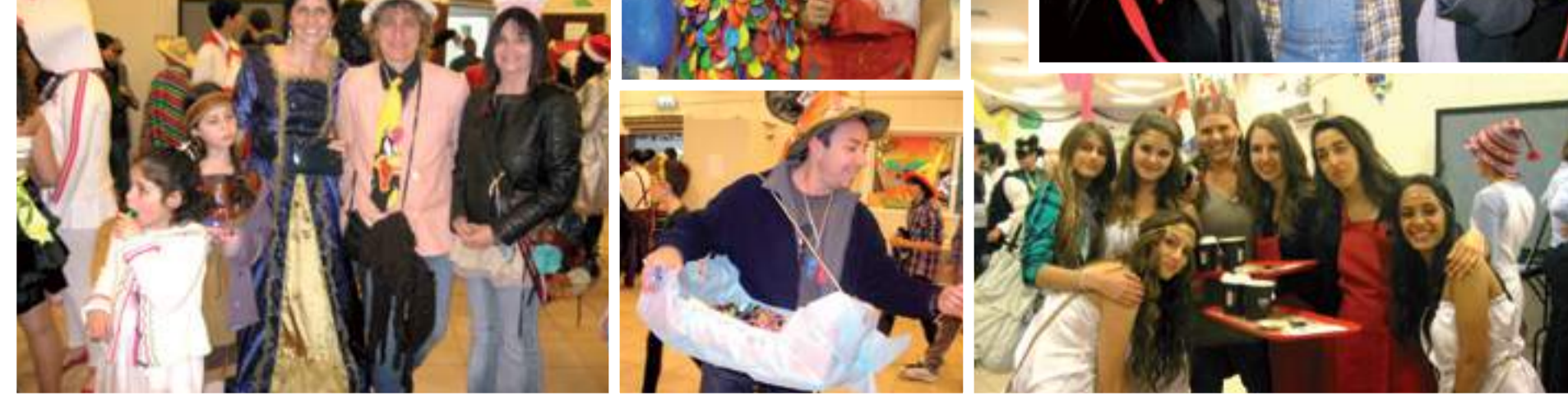
משה לשנה גדל שבוע המוזיקה בכפר הירוק, שהפך כאן בשנים האחרונות למסורת. השנה בין התאריכים 14-19 במרץ התקיימו באודיטוריום 15 מופעים במהלך ארבע ימים (שיא גינס) והשתתפו 70 הרכבים, מכל השכבות, כולל הרכב עתודה, הרכב הורים פרי קסו, הרכב מורים, הרכב ג'אז ושלושה הרכבים מהחטיבה הקלאסית.

בכל השבוע כולו הגיעו לצפות בהרכבים השור נים כ-4,500 תלמידים, מורים ואורחים אחרים - ללא ספק שברנו את כל השיאים. ביום הראשון הופיעו תלמידי מגמת המוזיקה בשלושה מופעים והים לשכבות השונות, עם שירי שנות ה-50 (אלביס וחבריו). היה שמח והרמה היתה גבוהה מאוד.

בערב התקיים מופע רסיטלים של שלושה תלמידי מורים שניגשים לרסיטל - בחינת בגרות חיצונית בניגונה. גם כאן הרמה היתה גבוהה, אבל עם השתתפות דלילה של קהל, בעיקר הורים וחבריו. ביום השני הופיעו הרכבי כיתות ז' וז' בשני מופעים בוקר מאוד מוצלחים. יש לנו כאן כישורי נות שעוד נשמע עליהם. לחלק מהמופעים זאת פעם ראשונה או שנייה לפני קהל גדול, והקהל היה נלהב ועודר במרץ. בערב האווירה היתה נהדרת כשנערכה תחרות

כך עשינו את פורום

מורים והורים מזמרים להנאת הקהל

צלינו המוזיקה

הניגנה מוזיקלית יוצאת דופן התרחשה השנה במועדון הסאבליים בתל אביב בהשתתפות תלמידים, הורים ומורים. במופע הופיעו הרכבים שונים ומגוונים שלכולם מכנה משותף אחד - הכפר הירוק. ההורים פתחו את המופע בביצוע מעולה לביטלס, ולאחר מכן הופעה של כלי הקשה - תופים. ההופעה של המורים כללה שירים מגוונים: אמסטרדם, הכעס ועתיד מתוק וכמובן - סאטיסיקשן, בביצוע האחד היחיד יצחק זיסק. בהמשך עלו על הבמה התלמידים המוכשרים והפגינו כישרון נהי. עבורי, כמורה חדשה בכפר, היתה זו חוויה מדהימה ואני מצפה בהמשך לעוד אירועים שכאלה.

לורן דגן, מורה להיסטוריה

היה אקשן

עבודה על התסריטים, מציאת מקומות צילום, שחקנים ואישורים וקרבות בחדר העריכה <<< כך נראתה השנה של תלמידי מגמת הקולנוע הכפר (כולל ביקור של איתן פוקס) >>> כשכולם צפו סוף סוף בתוצאה, הגיעה תחושה של אושר והקלה

מגמת קולנוע עם הבמאי איתן פוקס

מאת אווה לנצמן | ידיעות הכפר הירוק

« במהלך השנה עברו תלמידי קולנוע על סרטי הגמור שלהם.

כל שיכבה התחלקה לקבוצות של ארבעה: במאי, צלם, עורך ומפיק, לקראת תהליך ארוך עם המון תקלות בדרך. ההתחלה של הפקת הסרטים בעשית כבר בתחילת השנה, כאשר בוחרים יחד עם מורי המגמה את התסריטים, משפיעים, מתקנים ומשפרים.

לאחר שבחרים את התסריטים צריך להתחיל לעבוד – למצוא מקומות צילום, שחקנים, אישורים, אוכל, דרכי נסיעה ועוד רשימה בלתי נגמרת של מטלות. הכל טוב ויפה עד שמתחילות הבעיות – פעם אחת השחקנית חולה, שבוע אחרי ים גשם, פתאום יש שבת, או המחלקה שנותנת אישורים בעריכה לא עובדת. בזמן שכל זה קורה, בחינת הבגרות מתקרבת יותר ויותר, ואפשר פשוט לראות איך נשכח מול הבוחן ונגיד לו: "טוב תשמע, היינו שם, אבל אז גוף X שכח את התיק שלו בבית, אז היינו צריכים לנסוע להביא אותו, ואז היה יותר מדי רעש, וכשזה הפסקת התחיל גשם, אז לא הספקנו. אתה יכול ליהנות במקום מלקט צילומים נוף בכפר, אנחנו ערכנו וביימינו את הטווסים". הצילומים הם תופעה בפני עצמה – כל ההכנות, התירגולים והחזרות מתגנבים לנקודה אחת,

כשתמיד יש פער בין מה שתיכננו לפני הצילומים לבין מה שקורה על הסרט עצמו. דמינו משחק כיסאות מוזיקליים, רק שבמקום כיסאות יש תפקידים, או השחקן הראשי יחליט שהוא הופך לבמאי, הבמאי יהיה הבוס-מן, הצלם

הפוך לנערת המים, העורך יהיה צלם, וכולם יתקנו את מי שלידם איך לעשות את התפקיד. כל זה נמשך עד הרגע שבו אומרים את מילת הקסם – "אקשן!". אחרי הצילומים, לחדר העריכה,

עם כל הקשיים, הסיבוכים, הריבים ובעיות העבודה המוגזמות, בסוף כש כולם מתיישבים באודיטוריום בערב המגמה כדי לצפות בכל, התחושה היחידה היא אושר והקלה. נגמרה תקופה, והנה הזמן להתחלה חדשה. אקשן!

תלמידי המגמה בפעולה

איזה סרטי!

נושאים כמו אהבה, חברות ומחוייבות עומדים במרכז סרטי הגמר של תלמידי הקולנוע הכפר הירוק <<< ויש גם פרויקט סרטים קצוצרים

מאת אווה לנצמן, 2/א' | ידיעות הכפר הירוק

« כמו בכל סיום שנה, מגמת קולנוע מצויחה סרטים מקוריים בהפקת תלמידי המגמה.

השנה יפקו זיווהן עם סרט הבדיקה את המושג זמן קולנועי. סוג של קומדיית טעויות המסתיימת ברומה מפתיעה. כתיבה י"א יפקו עם סרט הבדיקה את המושג זמן קולנועי. סוג של קומדיית טעויות המסתיימת ברומה מפתיעה.

במקום המורה ים קומין. נצח המורה ים קומין. רון בן ורועי דרוקר יוצרים סרט על חברות נערים המנסים ללא הצלחה לנגוב מבחן. רביקה דוידוב – על נערה המגיעה כנגד כל הסיכויים לאהוב לינה ומראה לכולם מי כאן הצפרדע. עומר להב – על ניפוץ מיתוס דמותו של אב

בייה, שבים התונתה מחליטה לא להתחנן. * מיכאל עמית כהן מביים רומה פסיכולוגית על אדם חף מפשע שמואשם ברצח. * נטע פלין מביימת דרמה על שתי פסנתרניות, חברות טובות, שחברותן נבחנת לאורך תחרות בה השתיים משתתפות. * שקד זיווהן עם סרט הבדיקה את המושג זמן קולנועי. סוג של קומדיית טעויות המסתיימת ברומה מפתיעה. כתיבה י"א יפקו עם סרט הבדיקה את המושג זמן קולנועי. סוג של קומדיית טעויות המסתיימת ברומה מפתיעה.

אצל נערה מתבגרת. * ויואן דוידוב – נער שנאשם בגרימת תאונה, מתלבט כיצד להמשיך בחייו. * יעל גודלמן – סרט פילוסופי החוקר את הסיבה לקום בבוקר ופשוט לחיות. * ליאור סיריקים – בחור יהודי מגלה שהעולם יכול להיראות אחרת לגמרי כשפוגשים את הכי חורה הנכונה.

תפסו אותם במילה

איש לא נשאר אדיש מול ההתרגשות של המשוררים והסופרים הצעירים שהשתתפו בתחרות השירים והסיפורים <<< אפילו המשוררת אגי משעול

מאת עדן סינדרובסקי, 1/ט' | ידיעות הכפר הירוק

« תלמידי הכפר הירוק הוכיחו שהשירה בוערת בעצב מותיהם, בתחרות השירים והסיפורים שהתקיימה במרחב הירוק.

טקס הכרזת הווכים התקיים בחדר האוכל, ואחריו התכנסו כל הכותבים השונים באודיטוריום הגדול למפגש אישי עם המשוררת האורחת אגי משעול. הטקס לווה באווירה מותחת, שהלכה וגדלה ככל שהתקרמו השופטים בהליך הקראת הווכים, ואני בטוחה שאין אפילו ילד או מבוגר אחד שנשאר אדיש לנוכח ההתרגשות המירבית של המועמדים לוי כיה.

בתחרות ישנן ארבע קטגוריות: קטגוריית הסיפורת בחטיבת הביניים (ו'-ט'), שבה זכה במקום הראשון הרר יובל מכיתה ז' עם סיפורו "היומנו של מרסי"; קטגוריית השירה בחטיבת הביניים, שבה זכתה במקום הראשון נועם יגורי מכיתה ח'/2

קורדונסקי, אביב טלמור ויפעת ברונשטיין, שליוו את היצירות מההתחלה ועד הסוף. כל שנשאר הוא לאחל לאלה שלא זכו וגם לאלה שהיו ביישנים מדי ולא שלחו – הצלחה בשנים הבאות, כתיבה פורייה והעיקר הנאה מתהליך הכתיבה.

חסע שורשים

מרדכי גידרון מרצה על יהדות הונגריה

ניסים לוי מרצה על יהדות בולגריה

אברהם כהן, אחיו של אלי, מרצה על המרגל שלנו בסוריה

רד מהמסך שלי

בלי לשים לב, הפכנו לחסרי חיים שמסתכלים על אנשים אחרים <<< תעשו לעצמכם טובה – צאו החוצה ותתחילו לחיות

מאת יואב שקד, ח'6 | ידיעות הכפר הירוק

בש"האח הגדול" עלה למסך לפני רי הרבה זמן, התחלתי לשאול את עצמי, למה ממשיכים לעשות את התוכנית הזאת? למה אנשים צופים בה? התשובה היא כמובן היא "כי כולם רואים את זה". אבל למה רואים את זה? בגלל שלקחו את העיורוד והגמור והענק והימני והדתי והשמאלני, ואת השמנה והרוח, ואת כל הארץ ושמו אותם ביהודי? בגלל שאמרו, כואב נראה מה יקרה אז?

ומה קרה? שוב רכילות. "ההיא שכבה עם הוה", תמונות עירום של זו, פריחות מהעבר של זו, ופתאום, בלי לשים לב בכלל, אנו הופכים לחסרי חיים שרואים איך אנשים אחרים חיים.

גם חיים זו לא בריוק המילה, ריבים היא מילה מתאימה יותר. "זו רק ההתחלה, הריבים יגיעו בקרוב", אומר הסטטוס של האח הגדול עם סמילי ענק: XD – שמחה לאיה. "כל המוורים בבית אהר, ואתם ומצפים שלא יהיה כלום?", עוד סטטוס שהשאיר אותי בפה פעור.

עוד כמה אנשים יכולים להיות חסרי טאקט? אנשים חסרי חיים שמסתכלים על אנשים מוזרים לפיהם. אני רוצה לפנות אל האנשים האלה ולומר: אם האנשים כל כך מוזרים, מה אתם עושים עכשיו מול הטלוויזיה ובוהים בהם? אין לכם רבי רים טובים יותר לעשות? לכו החוצה, תחיו, אל תסתכלו על אנשים "מוזרים" עושים זאת במקומכם.

אני רוצה בנימה זאת לפנות גם לקוראים, ולשאל – האם אתם צופים בה? האם אתם צופים בטענה שאתם נהנים, או שאתם חושבים, "למה לזי". אני מכוון בקבוצה השנייה, ואם יש לכם תגובות, אשמח לשמוע.

ועכשיו לכמה שאלות קיומיות: למה אנשים בכלל צופים בה? מה בריוק מושך את קהל הצופים לתוכנית הזאת? האם זו המשיכה לראות את עשונה, שמחה לאיה, או התפיסה לפיה, "אני לא צופה בה, אני רק מסתכל"? אם אתם מהאחרונים, אל תצפו ואל תסתכלו, למה לכם?

ולמה אנשים משלמים כדי לראות את זה? יש ערוץ מיוחד רק לצופים המכורים של "האח הגדול", ערוץ 20. בתשלום כמובן. אז למה? לא מספיקה לכם תוכנית פעם בשבוע אלא אתם רוצים לראות את זה כל הזמן?

למקרה שתהיתם – לא, אין לי פיתרון, חוץ מלהוריד את התוכנית. אין מה לעשות, לא חשוב כמה יכתבו נגד זה, תמיד יהיו מספיק אנשים שאוהבים את זה. אני מקווה שגרמתי לפחות חות לכם לחשוב קצת אחרת.

יומני היקר

שני יומני קריאה התבקשו להכין במהלך השנה. במסגרת המטלה כל ילד בחר לעצמו ספר, קרא אותו ואחר כך התחיל לכתוב עליו. רוב הילדים הכינו גם עבודה יצירתית, למרות שזה לא היה חובה. בימים בהם הגשנו את יומני הקריאה הגיעו לכיתה דברים מושקעים ומדהימים: עוגות, שירים, ציורים, דגמים ועוד רעיונות מקוריים. את היומנים ואת העבודות היצירתיות הצגנו בתערוכה ביחד עם כיתה ח'.

לסיכום, הכנת יומני הקריאה והעבודות היצירתיות היתה פעילות מהנה מעבר לשגרה, והכי חשוב – מעוררת לקרוא.

ליל סולטורבסקי 5/ז'

פנאי לי

חפש אותי...

- במשפטים להלן מסתירים שמות של מורים ובעלי תפקידים בכפר הירוק. יש לציין, כי למעט הבחירה בשמות כפולים ומשולשים (ויש כאלה בקרבנו...), השמות הנוספים נבחרו באופן אקראי. שימו לב! לעתים חלק מן השם מופיע במילה אחת, ובנו שאחריה מופיעות שאר אותיות השם. זאת ועוד, יש שמות שמכילים שמות קצרים מהם, אשר על כן - עליכם לאתר את "השלם והלקי" (השלמים...):
- המשפטים:
- מי שמקשיב למירל רוניק כשהוא מנגן בכינור יתקשה להישאר שנה נפש.
- האם יש מעונות יום שמגיישים בהם ארוחות מזינות?
- לטעמי, רצוי עד מאוד להקפיד על לשון נקייה.
- בעת צרה ברוב על מי אתה סומך; לעולם אל תישען על משענת קנה רצון.
- בהופעתה הראשונה בפני הוועדה יונת נאמה את נאום הבכורה שלה.
- לאחר 10 שנים בנכר הכריו התושב החוזר: "שבתי הביתה".
- אם את רוצה שהיא תופתע, אל תגלי לה דבר, אף לא ברמז קל שבקלים.
- לוח השנה העברי נפתח בחגי תשרי: ראש השנה, יום הכיפורים וסוכות.
- התזכור מה יפתה, מה קשתה, מה ארכה הדרך? (שירי סוף הדרך/ל' גולדברג).
- שתי התיארויות לא סתרו זו את זו, נהפוך הוא - הן השלימו זו את זו.
- הזמן עובר כהרף עין, אי אפשר לעצור אותו!
- השף ישראל אהרוני ש"מכבב" בתוכניות הבישול בטלוויזיה, זוכה לאחוזי צפייה גבוהים למדי.
- שירו של אלתרמן "לחיי הספינות שבר" רך" היה נאום תשובה לרב חובל איטלקי אחר ליל הורדה.
- בנואכס לבחור אולם אירועים רצוי שתבי
- מחנה זה עניין רב תועלת שישנן בו הרבה מעלות... (משירי תנועות הנוער).
- הצאלון הנאה הוא אחד העצים הוותיקים, המרשימים והיפים יותר מבין עצי הגן.
- מיהו דה מרקר (The Marker) - זהו שם של שלושה אמצעי תקשורת מקבוצת "הארץ".
- חברה מתוקנת אינה יכולה להתקיים בלעדי נהלים וכללי התנהגות מקובלים.
- כולי תקווה שמנהיגיה הפסולים של החברה האמריקאית לא רבחו בי.
- על המרץ נהגתי להניח את ספרי השירה האהובים עליי.
- השמות שמסתירים במשפטים:
- שמעון; 2. ענת; 3. בתיה; 4. חגית; 5. אסתר; 6. רון; רוני; 7. רועי; 8. אלון, אלונה; 9. עדי, דינה, עדינה; 10. דפנה; 11. קובי; 12. יהודה; 13. חנה; 14. ורדה; 15. ברכה; 16. הרד; 17. גלילה; 18. יוני תנ; 19. עמיר; 20. נורית
- דפנה וייס, מורה ללשון והבעה

מתכון סלט קינואה

המצרכים:
 כוס קינואה מבושלת, עדיף מהסוג הארום.
 כוס עגבניות חתוכות.
 1/4 כוס סלרי, קצוץ דק.
 1/2 כוס פטרוזיליה או כוסברה או שניהם, קצוצים דק.
 1/4 כוס עגבניות מיובשות, קצוצות דק.
 2 בצלים סגולים, קצוצים דק.
 1/4 כוס אפונת ביבי ירוקה שהופשרה.

ההכנה:

- מערבבים את כל המרכיבים בקערה גדולה.
- מכינים הקינואה לפי הוראות היצרן.
- מוסיפים שמן זית, לפי הטעם.

	2		4		7
3					8
		2			2
			6		
	6		5		9
1		4			6
	3		7	8	
			1		1
4					8
	7		2		
	5		3		6

8		7			
2			3		8
	5		2		7
				9	
	6		5		3
		3	1		6
6				2	1
	4		8		3
					7
					9

סודוקו

תפזורת

מ	כ	פ	י	ר	ו	ל	ל	ת
ז	ד	ר	מ	ד	כ	ע	א	מ
ו	ו	ס	פ	ג	ד	כ	י	ר
נ	ר	צ	ס	פ	ו	ר	ט	ק
א	ר	י	צ	ל	ר	ת	ג	ט
ו	ג	ר	ט	א	ס	ט	ו	כ
ר	ל	ו	ק	ה	ל	ע	ק	ש
ר	ב	ו	ב	ת	כ	ו	ר	א
נ	ק	א	ו	פ	נ	י	י	מ
י	ל	מ	ח	נ	ג	ד	צ	א

מיצאו את המילים הבאות:
 מזון אורגני, ספורטק, חנג, אמא, ספורט, כדורסל, תפריט מאוזן, לאכול טוב, אופניים, ירקות, כדורגל

מינה באר"ב	כלי חשמל לבית	יצח	נחל במרכז הארץ	מסכת פסחים	גדול מבניא
חזן	ציפור מין	איב	מק		
חריש רעה			בית בשניים	בתוסה	בחר
פרי טרופי	מקום לדריכת הנגבים ברבים	שקף	מין פיר	ענ	צנור בגוף
מרד אזרחי		סטר	גר	רחם	גוף
כדאי לרכב				בתום איבר בגוף	מסיום ש...
					תעוזת קמח ואימץ
					תולדת

הפרח בגני

עוזי זגורי, מחנך ט/4, עוזר בשטח

צעדת הנרקוסים הרביעית התקיימה בשטחים הפתוחים שליד הכפר הירוק. השתתפו בה אנשים שהלכו לשרת הנר-קוסים, למטרות השומרונים ולשטח המ-חקר. האווירה היתה מצויינת, כולם נהנו מאוד וגם המכירות של הקבוצות השונות הצליחו. אפילו מזג האוויר עוד לאירוע והיה מצויין. האירוע היה מוצלח מאוד, ואנחנו מקי וויים כי בנוסף להנאה המשתתפים הבינו את חשיבותו של השטח ואת סכנת הבנייה שמרפתת מעליו.

ילדים עם מדריך השטח והמורה רוני שושן

חיים של מורים

זרמא אולזבה

הולדה רוזנטל שוברת את כל השיאים. המורה המיתולוגית לאנגלית של הכפר הירוק חוגגת 80 ועדיין מלמדת במלוא המרץ דורות של תלמידים (הבוגרים שבהם כבר בני 60). אנחנו מצדיעים לך!

**היכנסו
לנעליים
של
הצוות**

אנו מברכים את אורנה טאוס על זכייתה בפרס העובד

המצטיין של ידיעות. בתמונה: אורנה טאוס מקבלת עובדת מצטיינת ע"י ראובן ריבלין, יו"ר הכנסת

והנעליים הן של: אריה קוגן, ורדה קרין, דינה מרקוב, אבי תירוש, דפנה וייס, קובי נווה (סיסקו), עליזה בשור, עינת פוליטי, יפה לוי, יהודה ניסים, יהודה עמר, אמיר בן אלון, ברכה גיגי, רודיקה רוזן, קובי טבקה, נועם נדיה, יפעת ברונשטיין, רועי מרון, רועי אביב